

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Марина Кљајић,
- сви оптужени,
- и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптужених Јосиповћа и Николајидиса, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића.

Приступили су и сведоци Миле Гавриловић, Саша Симовић и Драган Грујић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 14 часова и 47 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Гавриловићу.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узеће Вам суд прво податке, па онда да кренемо. Име Вашег оца?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Радована, по занимању сте?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Комерцијалиста, односно како данас модерно кажу менаџер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, адреса Ваша?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Радована Драговића број 10, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд, улица Радована Драговића број 10. Година рођења и место рођења?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Београд, 1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1957. године у Београду.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ од оца Радована, рођен 1957. године у Београду, комерцијалиста, са станом у ул. Радована Драговића број 10, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или у некој завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановић, Александром Николајидис?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, већину њих име ми не значи ништа.

Са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред собом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пред судом будем питан», тако пише.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу

1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим у том периоду у селу убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Вас је одбрана, адвокат Бранко Лукић Вас је предложио за сведока, иначе до сад сте помињани да сте у том периоду били тамо у Ловасу, па ћете испричати суду све што је Вама познато.

Што сте ту столицу склонили? Ја сам баш хтела да кажем сведоку да може да седне и да спусти микрофон.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не треба, могу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико потраје ово испитивање онда слободно можете да седнете. Изволите.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Прво да Вам кажем држава каже да нисам био нигде, ни у Хрватској значи званични медији који су тада причали председник државе рекли да ниједан српски војник нема у Хрватској. Документација која постоји на ниједном списку се не налазим, нажалост био сам у Хрватској и оно што знам ја ћу испричати. Прошло је много година, 20 година, држава се сетила или неко се сетио после мене кад сам остајао без посла онда се нико није сетио али то је наша стварност, је ли тако.

Значи једна од првих јединица Територијалне одбране Србије која је мобилисана је била јединица Територијалне одбране Штаба ТО Љиг. Ја сам у то време значи у октобру 1991. године се налазио на дужности помоћника Штаба за оперативно наставне послове у општинском штабу ТО Љиг, то је дужност цивилног лица, значи као цивилно лице сам тада обављао тај посао, односно тад је било грађанско лице. У току мобилизације јединица је припремана, стицајем неких околности у том периоду јединица је остала без формацијског командира чете. Пошто су то људи које ја све знам, знам њихову значи и децу и супругу и оца и мајку, сваки дан се виђамо, значи то је простор од десетак километара, ја сам преузео на себе да пођем са тим људима, не да их водим него да пођем и да покушам да их заштитим и сачувам да се сви живи и здрави врате. На мој срећу у томе сам успео, имао сам једног рањеног. Значи по одвијању мобилизације јединица упућена, значи знало се да се иде у Хрватску, аутобусима смо пребачени до Товарника где се већ налазила јединица која је значи ваљевска бригада, коме је моја јединица директно била потчињена, значи ја као самостална јединица или чета ТО нисам у сваком случају могао самостално деловати него био сам прикључен Ваљевској бригади 2028.

Други дан, чини ми се, по доласку у Товарник командант бригаде нас је позвао на уручивање задатка, то је командант бригаде Лончар, мислим да је тад био пуковник, ако се добро сећам и у задатку је било да се изврши покрет, правац Ловас, значи Товарник правац Ловас.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Бригада је обезбедила камионе, ја сам отишао у извидницу са једним оклопним транспортером и дошао на Економију до силоса испред Ловаса, међутим пошто се људство из јединице с којом сам ја био, без обзира на то што нисам мобилисан, значи то морам рећи значи нисам добио мобилизацијски позив, нисам имао ратни распоред, значи нисам имао дужност, значи искључиво сам ишао у својству човека који је 10 година са тим људима радио, припремао их за рат али не рат у Хрватској него рат на својој територији јер је ТО Србије била намењена за борбену контролу сопствене територије, а не за рат у Хрватској или на другој територији, било шта, значи да ли Хрватска, да ли је нешто друго. Вратио сам се са транспортером и сусрео људство које је имало проблем на комуникацији између Товарника и Економије са далеководним проводником, значи главног спроводника електричне енергије који је ишао из Србије за Хрватску, значи то је челично уже које је пало по путу и то нас је задржало богами неких сат времена док смо ми успели да пресечемо то уже да би могли камиони да прођу. У међувремену је већ пао и мрак, знате октобар месец, то је негде 08. или 09. тачно не знам који је октобар, нисам се трудио много ни да запамтим. Успели смо то да пресечемо, кренули напред и дошли до Економије, односно до силоса испред самог Ловаса. Ту смо се сместили. Извршио сам борбено обезбеђење објекта, односно људства. У међувремену на тај објекат је дошла и једна тенковска јединица којој сам био придодат. Ми смо успели да отприлике негде до осам-девет сати то затворимо круг, направимо борбено обезбеђење објекта, људства, пошаљем део људства на одмор, део је био на стражи и негде око 09:30 или 10, односно од 21:30 или 22 часа човек са обезбеђења на улазу у силос ме зове стражар и каже да је неко дошао на улаз и да тражи некога ко води ову јединицу. На улазу се појавио потпуковник Камбер који је тада био на дужности помоћника начелника Штаба за оперативне наставне послове Ваљевске бригаде односно бригаде 2028 и усмено ми наредио да издвојим сто људи и са тенковском четом кренем уђем у Ловас у току ноћи. Моја једина дилема је била шта урадити, да ли одбити наређење или повести људе у смрт. Шта сам урадио, урадио сам тако што сам рекао да немам сто људи, значи поделио сам људе, пола људи сам оставио на Економији, а другу половину повео са собом и са седам-осам или пет-шест тенкова који су били из састава Ваљевске бригаде у колони с једне и друге стране кренуо значи узлазно са Економије ка Ловасу ка селу, ка самом селу. То је, ми смо били у равници, а село је мало на узвишењу. Успели смо да уђемо стицајем околности којих или среће или несреће, не знам како, успели смо да уђемо у село без испаљеног метка и без напада на нас нормално. Значи тог тренутка то се дешава око поноћи, запосео сам део села значи који води, задњи део села који води комуникацији из Ловаса ка Опатовцу, Шаренграду, Мохову и правцу Илока, значи

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

затворио сам правац Илока и тај део до Дунава из простог разлога што Илок у том периоду није, водили су се преговори да ли ће се предати или се неће предати, значи једина опасност која је претила претила ми је са те стране.

У току ноћи било је пуцњаве али пуцњаве из страха знате, нико нас није нападао, можда и јесте а ми не знамо, у страху су велике очи је ли тако. Углавном преноћили смо ту ноћ како тако. Сутрадан у село су са јединицом која је требало са мном да крене у Ловас то је чета ТО Општинског штаба ТО Лајковац која то поподне није кренула из простог разлога што су се камиони који су требали да превезу њу нису могли вратити због оног ужета које сам вам причао које је било на путу, су значи негде између 11 и 12 сати чета ТО Лајковац је ушла у Ловас и са четом ТО Лајковца ушли су и остатак мојих оне јединице Општинског штаба ТО Љиг оних педесетак још људи. Оно што сам ја у том тренутку добио као наређење, а од кога сам добио наређење то је јако битно рећи, добио сам од командира тенковске чете којом сам предат, знам да се човек зове Јоца, да ли је био поручник или капетан, много давно је било, имао је незгодан надимак ако смем да кажем звали су га Јоца Трта. Значи рекао ми је да је мој искључиви задатак да запоседнем тај задњи део села који гледа на Дунав, значи правац Опатовац, Шаренград, Мохово, Илок јер са те стране нам прети опасност и да је то моја искључива дужност као јединице. То сам урадио, распоредио људство. У току дана, пошто је било механизације на улици, 80% мог људства је запошљено у РЕИК Колубара, сви су грађевинци, сви знају да раде значи грађевинским машинама, узели су машину која се нашла на том делу села, упалили, из камиона, нормално које сам имао као своју подршку, источио нафту, ископали смо и уредили свој положај ка Илоку. Од тог тренутка шта се дешавало у самом селу нити ме интересовало нити сам знао, искључиво оно што ме је интересовало интересовали су ме моји људи. Значи разно разних провокација је било и с поља и изнутра из села, пуцања, улажења у току ноћи, међутим кажем на моју срећу значи ја сам водио рачуна пре свега о својим људима, комуницирао са претпостављеном командом, а за мене је претпостављена команда била Ваљевска бригада 2028 преко командира тенковске чете. Оног тренутка када се Илок добровољно предао, значи престала је сама и опасност са тог правца и од тада моји напори иду на томе да се тражи смена, да на место моје јединице дође нека друга јединица да би се људи вратили својим кућама. На мој срећу то се врло брзо и догодило тако да смо фактички били свега три недеље. На положај где сам се ја налазио дошла је 45. Крагујевачка дивизија, били су у извидници два-три дана, прегледали моје положаје. Моји људи су их увели на положаје, значи били су један на један у рову преко ноћи, ја сам се спаковао и отприлике ових дана се покупио

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

из Ловаса, значи 24.-25. не могу тачно да се сетим, дневник нисам водио а и трудио сам се да то што пре заборавим.

Обезбеђење хране, свега осталог што ми је било потребно за јединицу за живот нормалан је ишло преко командира тенковске чете. Без обзира што сам ја имајући искуства са послом којим сам радио, а то је обука резервног састава, са собом понео и суву храну и намирнице и са собом у јединици имао искусне куваре који су могли кувати значи потпуно сам се могао ослонити на своје људство и добрим делом сам се ослањао али кажем искључиво позадинско обезбеђење је било преко командира тенковске чете.

Не знам шта још, можда је интересантан један детаљ који ћу вам испричати из тог разлога што сам тад схватио да то никад неће бити наша територија. Значи време предаје Илока ја сам био у улици која је гледала на Дунав, односно окренута Дунаву, у тој улици је било две српске куће, свега две. Састав вероватно боље знате од мене и сви присутни знају да је у Ловасу било 90% хрватског становништва, а 10% свих осталих Срба, Русина итд. барем оно што ја знам, ако грешим могу да ме исправи али знам да је само у тој улици која је била на крају села, односно гледала према Дунаву, било две српске куће и те две српске куће су биле обележене белим крпама. Због чега, на капија, је ли тако. Биле су обележене из тог разлога кад је, како то у војсци кажу, била претрага или таргање у току пуцњаве по насељеном месту у току дана, а било је у току и током ноћи, а било је то дешавало се да су јединице које су биле одговорне за то што се дешавало унутар села претресале куће и сад знате како војска је војска, да би ушла у кућу на врата прво пусти рафал на врата, је ли тако, па неко пита, а неко не пита кад улази у подрум да ли има неког или нема, обично по законској конвенцији треба питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела, где то причате, у ком месту?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Ловасу, у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те две српске куће?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, не, две српске у Ловасу, у улици где сам ја био стациониран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: У Ловасу, значи улица која је отприлике негде километар и по, значи рекао сам детаљно пут Опатовац, Шаренград, Мохово, Илок, значи та улица је повезивала све те комуникације, значи то је простор у дужини од 1500 метара, рекао сам да су те две српске куће биле везане те беле траке, односно није важно мараме, шта ли, и у једном тренутку долази стражар испред куће у којој сам се ја налазио и каже ми да комшинка наша која је, једна од тих српских кућа је била преко пута моје команде, односно команде чете и каже да комшинка везује на капију капије белу траку, она и деда стоје поред те куће. Ја кажем ајде доведите их оба двоје да видим шта

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

је, шта се дешава. И нормално оде војник доведе прво баку која је имала 80-ак година и тог њеног комшију, ја позovem баку да уђе код мене, питам «мајка, шта то ви радите, ко вам је то», каже «Сине то је мој први комшија». Кажем знам ја да је први комшија али ко је Србин, Хрват зашто сам није завезао белу крпу на капију ако ви то већ радите. Каже: «Сине то је мој комшија Хрват, свака војска ће да буде и да оде, а ја ту морам да останем да живим». То је тренутак који је код мене да кажем створио утисак и преломио да ћемо ми ту бити, отићи, проћи, а да то никада неће бити наше.

Шта још можда би требало рећи да је у селу било разна разних формација, значи било је јединица добровољаца, било је јединица ЈНА, односно ЈА у то време се реорганизовало да ли ЈА или ВЈ више ме не служи памћење и било је других јединица ТО које су мобилисане односно то је јединица ТО општине Лајковац. Који су њихови задаци били и какви, верујте не знам, није ме интересовало рекао из којих разлога из којих побуда сам пошао са том јединицом јер сам се сматрао одговорним човеком према својим људима са којима сам десет година ишао на терен, које сам спремао за рат на некој својој територији, а не у Хрватској јер их знам, познајем и то је била моја морална обавеза. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми конкретизујте, пре него што крене да Вам поставља питање, кад сте ви ушли у Ловас, пре напада на Ловас, после напада, на дан напада?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Слушајте госпођо судија, прошло је 20 година, ја нисам водио дневник, дневник је водила Ваљевска бригада, она тачно зна оног тренутка кад је издано наређење да се крене на Ловас, ко је издао наређење да ја уђем у Ловас, то можете наћи у документацији Ваљевске бригаде односно дивизије која је била на том сектору, ја не могу да кажем да сам ушао 09. а то било 10. мислим 20 година је прошло па нисам ја компјутер да бих то памтио, значи то је било 09-ти, 10-ти тачно не могу да се сетим из простог разлога што бих погрешно датум и онда би се неко ухватио за тај датум и рекао е па то није било 09. то је било 10., то није било 10. него то је било 11., само знам добро да је јединица била значи у Товарнику од 06. октобра до 24. октобра, до данашњег дана, 24. октобра сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Товарнику него на подручју Хрватске?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 06. октобра до 24. сте били?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: 06-ог сам дошао у Товарник, 24. сам се вратио у Товарник, ту се задржао још два дана и онда се вратио са својом јединицом за Љиг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је то негде уписано па памтите 06-24.?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Знате кад идете у рат обично запамтите, ја сам увече и тог дана отишао кући, пољубио своју ћерку која је имала три месеца, сина који је имао четири године, својој супрузи рекао да уколико се ја не вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите те неке.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Зашто, ако сте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не али ја питам због наших конкретних ствари везано за предмет оптужбе, а то Ваше поздрављање.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Све што сам рекао госпођо судија, значи има у документацији Ваљевске бригаде јер сам њој био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то што има у документацији то ће суд да види, ја Вас питам имате ли сазнања, ако немате немате, и да завршимо причу.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па немојте се љутити, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Лукићу.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Гавриловићу, ја сам Бранко Лукић и браним потпуковника Димитријевића у овом поступку. Ја бих само на ову бригаду, Ви сте нама рекли број Војне поште.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ми са тим не баратамо.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па више то није тајна та бригада, мислим да нема више проблема.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да, добро, не баратамо са бројевима, него је ли Вама познат израз Друга пролетерска гардијска моторизована бригада?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па носила је традиције те Друге пролетерске.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И ко је њен командант био?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Колико знам рекао сам командант је био Лончар.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви када сте боравили на том простору имали директан контакт са Лончаром?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Слагао бих Вас ако бих вам рекао да на пријему задатка значи у Товарнику да ли је био Лончар или је био начелник Штаба, не знам ко је у то време био начелник Штаба али слагао бих Вас, можда је чак био Лончар али нисам сигуран у то, значи једини пут кад је била могућност да га видим или да га сретнем.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Само чега се Ви сетите. Кажете на пријему задатка, ко је био присутан да ли се сећате уопште из Друге бригаде, а ко је био присутан из ваше јединице или сте Ви сами ако се сећате, ако не ићи ћемо даље?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Из бригаде сигурно не знам ко је све био присутан. Знам да је био командир јединице из Лајковца и командант ТО у то време Лајковца господин Вељовић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Да ли вам је речено и ко вам је рекао да ли сте и ако јесте коме сте претпочињени на том терену када долазите у Товарник или кад крећете на Ловас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па знате, чим сам отишао на пријем задатка логично је да сам потчињен тој јединици, значи то је нека војна хијерархија.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Подразумева се значи чим вам они издају задатке?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па не може вам неко издати задатак ако нисте потчињени тој јединици.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Некад наша питања изгледају Вама да немају смисла али због стања у спису морамо нешто да рашчистимо иако је Вама то очито јасно. Да ли је неко осим јединице којој сте претпочињени могао да вам нареди да идете са једног терена на други, рецимо из Товарника у Ловас или само јединица којој сте претпочињени?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па то Закон о руковођењу и командовања не дозвољава, мислим, може неко на своју руку али мислим да то у војсци није дозвољено и није логично, нема логике.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Да ли сте тај дан видели потпуковника Камбер Слободана, да ли се сећате?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па ја сам то рекао у својој изјави.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Мени је мало брзо било па се извињавам, видели сте га увече или ујутро?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Увече, увече, рекао сам после 22 часа када смо кренули са тенковском четом и са педесетак људи ка Ловасу, у сам Ловас, у место, било смо испред њега.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Од кога сте то вече добили задатак, то вече, јесте ли од њега добили?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па ја опет потврђујем, господин Камбер, потпуковник.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Да ли сте у то време видели потпуковника Димитријевића и да ли познајете у ствари Ви потпуковника Димитријевића од раније?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Потпуковник Димитријевић ми је био у смислу претпостављеног баш у смислу посла који сам ја обављао значи као цивилно лице у Штабу у Љигу значи он је био помоћник команданта за оперативно наставне послове у претпостављеној команди, то је Четврта оперативна зона Ваљево, значи у том својству га познајем и познавао сам га и познајем га нормално и данас, значи у то време он није био тамо, односно са мном.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте га касније у току вашег боравка у Ловасу видели?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па два-три дана или четири после уласка у Ловас значи први који ми је посетио Ловас је био командант четврте оперативне зоне господин пуковник Ђокић, значи то је било први дан увече после уласка у Ловас, а господина Димитријевића сам видео после три-четири дана који је исто тако дошао да ме обиђе увече у неким вечерњим часовима, међутим пошто је настала нека пуцњава у самом селу одустао је од обиласка положаја, тад једини пут сам га видео.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: У то време да ли сте од потпуковника Димитријевића добили неки задатак или да ли вам је издао неку наредбу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па мало пре сам, истакао сам да сам све задатке примао од командира тенковске чете.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Кажете даље задатке добијали сте од овог командира тенковске чете Јоце Трте, коме је он припадао да нам само вежете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па бригади, Ваљевској бригади значи 2028, да ли је Првом или Другом батаљону верујте много времена је прошло.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Да ли сте икада видели, кажете Вама није, а да ли сте видели да је потпуковник Димитријевић да сте били присутни наредио нешто добровољцима, територијалној одбрани, Јоци Трти?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па нисам могао бити присутан, нисам могао знати јер га нисам виђао, рекао сам вам кад сам га видео, значи видео сам га свега један пут кад је дошао да обиђе положаје Љишке јединице и рекао сам да се, то је био већ сумрак, припуцало се и господин Димитријевић се вратио.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Е сад само да Вас питам за средства везе, да ли сте Ви имали нека средства везе и шта од средстава везе сте имали код себе, да ли се сећате?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Сећам се, како се не бих сећао, имао сам радио станице РУП 2, и имао сам проблема значи прва ноћ, не она ону откад смо улазили него сутра увече, значи у комуникацији са нижим јединицама, са водовима у оквиру чете, јер су батерије напосто исцуреле, значи показује да је пуна, оног тренутка кад стиснете микрофонску комбинацију батерија је празна, тако да сам тражио да ми се доставе нови акумулатори и изашли су ми, бригада ми је изашла у сусрет, послала нове акумулаторе и од тада више нисам имао проблема са комуникацијом у оквиру чете. Са претпостављеном командом никаква средства везе нисам имао, осим усменог наређења.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте осим тих усмених наређења од претпостављене команде одржавали везу са неким другим, да ли сте

имали везу са ТО, са милицијом локалном, са потпуковником Димитријевићем?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, рекао сам да је мој задатак искључиво био значи тај, да затварам тај правац ка Илоку, Опатовцу, Мохову и улаз, сам улазак значи у село и никаква комуникација са локалним становништвом у смислу власти, била је комуникација са људима који су живели на тим просторима, значи са мештанима који су били у зони мог распореда јединице, али не са људима из месне заједнице и свих осталих структура, не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И претпостављам не средствима везе неко личним контактима са локалним становништвом?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па знате кад вам је први комшија значи причате са њим, уђете у кућу и видите у предсобљу тридесет пари ципела мушких, а у кући никога нема мушког и онда кажете молим вас немојте, кажите вашим људима да се врате овде, немој да пуцају на нас, нема никаквих проблема, могу нормално да живе, нема разлога за страх, значи то је оно о чему смо причали са локалним становништвом које је било у тој улици.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Скраћујем, зато мало правим паузу пошто сте Ви већ објаснили опширно Ваше деловање у то време. Та наређења прво сте рекли да сте добили прво вече када сте дошли, па касније од Камбера, касније од Јоце, да ли је неко мењао, рецимо да ли је та наређења десило се да је мењао, рекли сте једном сте видели али морам да Вас питам, да ли је потпуковник Димитријевић икад мењао наређење које сте добили од Лончара, Камбера или Јоце Трте?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па да ли су наређења, Јоца је мени преносио наређења, ко је њему издавао верујте не улазим у то. Значи искључиво сам наређења претпостављеног слушао и искључиво ми је он давао наређења.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Кажем да ли је некада дошао потпуковник Димитријевић и променио та њихова наређења?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па господине Лукићу, мислим да сам децидно био јасан, да сам човека видео свега један пут, значи ако сам га видео свега један пут и рекао сам у ком својству да није имао шансе да ми изда наређење.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Да ли сте у то време виђали војну полицију у селу Ловас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Јако мало сам се кретао у самом селу, из простог разлога што сам имао своја посла, значи обилазио своје положаје, својих јединица, храбрио људе, значи у тих двадесетак дана једино што сам отишао, отишао сам до чете ТО Лајковац, до Вељовића и пошто је човек долазио код мене да ме обиђе, ред је био да му узвратим посету, значи то је то, рекао сам да је у селу било разних формација шта је све било верујте ни сам не знам, значи сигурно је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

било и војне полиције, претпостављам да је, сигурно је било, у ком својству и чија јединица је била не знам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте некада видели неку карту војну са уцртаним минским пољима?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, за минска поља сам чуо из прича, значи после 10, 15 година, колико, после, пре пет, шест година, кад се актуализирало питање Ловаса, оно што ја могу да кажем у вези минског поља јесте следеће, да сам ја од командира тенковске чете тражио, значи пре, значи одмах по доласку у Ловас, да се испред мог предњег крај одбране, односно првог и другог вода, то је реон гробља који води правац Илока јер због чега један правац извлачења хрватских снага из Илока је био значи Јелашке шуме и Ловас, тај правац, тражио да се уради минско поље, које никад није урађено, на моје запрепашћење после 15 година сам чуо да је минско поље било позади мене, значи да ли је то неко урадио намерно или случајно верујте не знам, али знам само уколико би морало да се моје људство повуче са тог положаја на неки резервни положај или евентуално да се евакуише ушло би право у минско поље које је позади мене а ја за њега нисам ни знао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам ја немам ништа више за Вас, можда ће потпуковник Димитријевић имати нека питања. Хвала Вам.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени Димитријевић.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добар дан господине Гавриловићу. Ја бих хтео да Вас питам само у односу на ово рекли сте да је Ђокић дошо сутрадан ту код Вас у посету. Да ли је он уопште, уопште на било који начин Вама предочио да ће доћи Димитријевић који ће да преузме команду, који ће да командује или тако нешто?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, Ђокић је дошао да ме обиђе, подржи у послу који радим, значи и људство које је за њих то био ипак шок, знате из неког мирног периода или из кафане или из породичног кревета мобилисати и отићи у рат, за њих је то био велики шок, дошао је искључиво да ме подржи, не кажем да честита јер је то глупо, и није имало шта да се честита, према томе у том својству је дошао и долазио је два, три пута, колико тачно не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала. Рекли сте, причали сте, говорили сте о неким кућама тамо у којима нема никога, а испред има неке прљаве обуће и тако даље. Па Вас ја питам, зашто сте Ви долазили у те куће?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Молим Вас појасните ми питање.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Говорили сте да сте на неки начин ишли у неке куће тамо у село, а не, да сте одлазили у те куће у село.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Нисте ме добро разумели господине Диитријевићу, значи у реону размештаја чете, значи ми се налазимо у селу, на крају села, значи то је задњи ред кућа, задња улица, војници

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

комуницирају са локалним становништвом, значи њихов борбени распоред је у оквиру дворишта те куће, па значи логичније је и људскије је да комуницирате са неким ко вам је ту, коме сте у дворишту, у том смислу, значи нисам ја ишо специјално неком да правим посету или да причам с неким.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, хвала лепо, добро сам Вас разумео али мислим да нисам ја добро поставио питање, али добро, идемо даље. Господине Гавриловићу, нама се отварала ватра ту на положајима где сте, одакле се у принципу отварала ватра по вашој јединици?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: У принципу највише из унутар села, значи самог села.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли то значи да је вама на неки начин пуцано у леђа?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па управо тако, па ево ја, ево сад кад ме питате рећи ћу Вам да тог дана када смо се паковали, значи када је већ дошла 45 Крагујевачка дивизија, значи ја сам ишао од положаја до положаја, прикупљао своје људство, раздуживао опрему, ћебад, знате већ како то иде, пуцано је на мене и на човека који је био мој курир, пратилац, значи моја грешка је била што сам ишао спољном страном улице а не унутрашњом, значи неко је пуцао на мене, да ли је метак прошао оволико или оволико поред моје главе, пошто је бетонски зид, то нико не зна, значи имао сам среће, ето, тог задњег дана. Пуцано је из села, јер није имало логике да се пуца из кукуруза, пошто из кукуруза има зид и не види се.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Хтео бих да Вас питам, ја сам пет година био и после ових догађања још у активној служби, Ви сте често долазили у Ваљево службено и разговарали са мношћом као помоћником за оперативну- наставне послове што нам је била формацијска дужност, мало дуже постављам питање али кад год сте дошли у Ваљево кад сам ја и покушао да разговарам са Вама о Ловасу, о догађањима у Ловасу, Ви сте увек избегавали да говорите о томе. Да ли би могли укратко, врло кратко да кажете овом суду зашто је то било тако?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па у принципу, ево бићу искрен, стидим се тога што сам био примитиван и ишао да ратујем, знате, било је много бољих начина и лакших начина да се то реши, то питање реши а посао ми је био то и стицајем околности сам морао да идем, значи стицајем околности сам морао да идем, јер је то била моја дужност, не желим да се сећам ствари које су оставиле неке последице на мене у смислу нервозе, трзавица, не знам како да вам то објасним сликовито. Значи хтео бих да заборавим све оно ружно што ми се у животу дешавало.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала Вам. Из тих контаката са мном, говорили сте ми о неком цивилном објекту викендица, да ли Вам то нешто значи, можда и да ли.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не знам који је то цивилни објект викендица?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Викендица испред вас у кукурузима је била негде.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Било је море викендица и море сењака да кажем, знате шта су сењаци, оне оставе за сено. Из неких је пуцано, из неких смо ми пуцали, из страха или мислећи да неко пуца на нас. Врло често се дешавало да се то запали, па знате ако је салонит оно пуца као да је тамо минско поље, односно као да је неко бацио 20 ручних бомби.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Да ли сте те објекте који су «били цивилни», ви гађали са неким оруђима или оружјима и тако даље?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Значи не уколико, значи нису објекти гађани из чиста мира, објекти су гађани уколико је отворана ватра, да ли је отворана ватра из објекта у објект из ког је гађано или у неки други у том страху, људи не могу да процене, а на крају крајева па нисам ја био у сваком рову и на сваком положају да видим шта су људи радили, знате то је простор од хиљаду ипо метара и не могу ја казати пуцајте у тај објект а немојте у овај. Значи у том тренутку командује и задатке издаје онај који је уз људство, значи командир вода.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи ли то да без обзира да ли је то цивилни објект или је неки други објект, а да се из њега отвара ватра, да сте ви одговарали на ватру по том цивилном објекту?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па то више није цивилни објект, то је војни објект, за нас је више војни објект, то више није цивилни, чим се отвара ватра из њега, је ли тако.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је то ватрена тачка господине?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Ватрена тачка, па да Вам кажем, ватрена тачка је оно место одакле се отвара ватра, сигурно да јесте, ако је отворана ватра из њега.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Друга ствар, хтео бих да изјавим пред судом да, знате 20 година ја нисам војник више, односно нисам у тој бранши, тако да ако неки термин војни профулам, немојте ми узети за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате неки чин?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Имам чин резервног капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време сте га имали, резервни капетан?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: У то време сам имао чин резервног поручника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поручника, добро.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам само за тренутак, имам много питања ту. Хтео бих мало само да Вас питам овако, као стручњака, као оперативца, да ми кажете може ли командант батаљона или одреда да свом командиру чете, или командиру самосталног вода дође и каже, преносим ти наређење тога и тога или се то ради на неки други начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, питајте на конкретне околности у вези конкретних дешавања а може ли ово или оно, имаћемо вештака у новембру месецу па ћете питати све што може и не може.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала, нећу више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад да испитујемо њега шта може по војним прописима, немамо користи од тога.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, он се је бавио са тим пословима и више ништа нећу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га за конкретне ситуације у Ловасу, ако је нешто било тамо а не може ли ово или оно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли Вас је неки орган безбедности из било које јединице обилазио у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Колико се сећам не.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш да ли је у Ловасу формирана нека цивилна власт, реко си месна заједница, а да ли знаш за нешто друго?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Знам да су се локални Срби борили за власт, само то знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли је било ко из друге бригаде, то је ова 2080, како је ти зовеш.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: 2028.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Долазио код вас да вас обиђе сем Ђокића и то ето рекли сте мене и то?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, није нико.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Значи долазиле су само старешине 45 крагујевачке дивизије која је посела мој положај.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, говорили сте када Вас је госпођа председница питала о времену вашег уласка. Ја бих Вас само потсетио на нешто, Ви кажете да је други дан, други дан пошто сте ви ушли у току ноћи дошао око дванаест сати Вељовић Градимир са остатком ваше јединице, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Дошла је Лајковачка чета и други део мог људства који је остао на Економији. Али они су директно дошли

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

из Товарника, значи њима се придружио други део чете и заједно су ушли у Ловас, моји су се припојили нормално мом положају, а они су добили други задатак. Који? Верујте не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Гавриловићу, ако је то било сутрадан него што сте Ви претходне ноћи дошли, то значи аналогно томе да је Ловас нападнут десетог, да сте ви ушли деветог, на десети ноћу.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Децидно дан, значи не могу да кажем, не могу да се сетим тачно да ли је било деветог или десетог, значи оно што вам кажем и што сам сигуран значи ушао сам у току ноћи у Ловас, значи негде између дванаест сати, у поноћ, један. А сутрадан је значи дошла са возилима ова друга чета и део мог људства.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте можда чули да је у Ловасу успостављена нека команда места?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не знам шта да кажем, мени није било познато, вероватно да је постојала али нико ми се није обраћао нити сам се ја коме обраћао.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли можда знате, нисам добро успео да Вас испратим када Вас је адвокат Лукић питао, да ли је у Ловасу негде пре доласка остатка ових јединица из одреда, била нека чета, нека јединица из Ваљева ту у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Пре мене реко сам нико није био, ја сам значи ушо у току ноћи, ко је после тога све долазио верујте не знам, знам да је сутра дошла чета из Лајковца и део мог људства, ко је све улазио, долазио, излазио, то је други крај који је био према Товарнику, који је био условно чист, не знам, вероватно да је било а које су то јединице биле не могу да знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Молим Вас да ми кажете само, рекли сте, говорили сте да сте се снабдевали са храном, да вас је бригада снабдевала са храном и тако даље, да ли је то ишло командном линијом, да тако кажем снабдевања са храном, да ли сте ви бројна стања за ту храну давали директно овом Јоци Трти такозваном?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Командир позадинског одељења, значи моје чете је износио бројно стање и требовао потребне количине хране.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Ви сте напоменули да сте били нека самостална чета, па Вас ја само питам, да ли сте Ви заиста у оквиру команде бригаде били самостална чета или сте пак били у формацијском саставу неке више јединице од вас, на пример батаљону?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: На то питање сам вам већ одговорио десет пута.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мирнодобским условима у чијем је саставу ова Љишка чета?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: У мирнодобским условима у саставу значи општинског штаба ТО Љиг који је по формацији, значи формација пука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формација пука, је ли?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијем је ширем.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: То је територијална одбрана општине Љиг, значи имала је формацију пука, значи бројно стање пука, значи четири самосталне чете и још пратеће јединице, одреде, позадинске јединице и тако даље, да не причам сад о формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неки шири састав, формација пука, да ли има изнад пука нешто?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па има команда, команда Четврте оперативне зоне која је претпостављена Ваљеву, командант Четврте оперативне зоне у то време је био пуковник Ђокић, начелник штаба за оперативно-наставне послове је био везан за обуку људства, јер тако је био потпуковник Димитријевић у то време, да ли је сад пензионисан као пуковник не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је бројала та чета Ваша кад сте?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Формацијски чета броја 116 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Ловасу и то кад сте ишли?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Стотинак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Гавриловићу, рекли сте да Вам је командовао Јоца Трта у Ловасу.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Командовао сам ја а од њега сам примао наређења, командовао сам овом људству које је било.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, мислим да се добро разумемо, и он је примао, од њега сте примали наређења и тако даље, значи он је на неки начин командовао са Вама, односно Ви са четом. Па Вас питам да ли је он то Вама преносио наређења зато што је био командир оперативних јединица, или сте пак Ви могли њему као територијалац да командујете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па зна се шта је систем командовања и шта је систем субординације, зна се ко је коме потчињени.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас да то објасните због суда, молим Вас.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па чим сам придодат вишој јединици искључиво наређење примао од више јединице а систем командовања зна се која је хијерархија, значи субординација, значи од више команде према нижим, значи нормално да, пошто сам био потчињен бригади да ми командује неко претпостављен из бригаде.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли то значи да командир територијалне јединице ни у ком случају не може да командује командиру из оперативне јединице, молим Вас, у Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет шта би било кад би било.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Ловасу је био такав случај.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Хипотетички не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим везујте се за конкретне ствари.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Ловасу је био такав случај госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда питајте за Ловас.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па питам за Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича човек ко му је командовао тамо и шта Ви сад питате шта би било, да ли то значи није могао, могао. То ћемо питати вештака а њега питајте, био човек тамо за све време ових дешавања у Ловасу.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви у селу видели ове добровољце?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Јесам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли сте знали ко су ти људи, под чијом су командом?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па како нисам знао, био је одред «Душан силни» Мирка Јовића.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли сте знали под чијом се они командом?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, не.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Налазе се ту поред вас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Не, не знам под чијом су командом били, не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И то Вам нико није рекао, је ли?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: А што би то мени рекао мислим, који сам ја фактор.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли је Вама било ко рекао тамо како да се односите према тим људима, према тим добровољцима?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Е ја сам имао искључиви задатак значи затварање тог задњег дела села према Илоку, према томе шта се све у селу дешавало то ме уопште није интересовало, то је био задатак других јединица, значи ја у то нисам улазио, шта се дешава у селу верујте то ме није тангирало.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Гавриловићу, Ви имате иза ваших леђа људе наоружане са пушкама, аутоматским пушкама који се зову одред «Душан силни», и Ви не знате ко са њима командује и да ли ће да вам пуца у леђа или неће.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Значи да је хтео да пуца он би пуцао у леђа, значи знао бих, је ли тако. А пошто не пуца значи да није непријатељ у смислу да ће ми пуцати у леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате ко је пуцао на Вас, причали сте да је било пуцања на Вас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Пазите госпођо, углавном је пуцано с кровова кућа, значи подигне се црепика-две и провуче се, највише је било малокалибарског оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли утврдили ко је пуцао?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Знате, то исто би било кад бих ја Вас питао кад станете поред кошнице и убоде вас једна пчела ви ме питате која је пчела вас убола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја Вас питам, кажите не знам, завршили смо.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па сликовито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не морате да описујете, кажите не знам и готово. Изволите даље.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Гавриловићу, да ли сте водили неку бележницу или неки дневник или нешто било шта?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Моја радна бележница је остала на Економији, на Економији ту ноћ када сам кренуо у Ловас, значи моја радна бележница је остала на Економији, коју никад нисам добио више, а значи, а то је моја приватна ствар шта сам ја писао и да ли сам записивао нешто.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас питам да ли сте у тој бележници водили.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: То је моја приватна ствар, можда ћу једног дана да објавим мемоаре.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сва примљена наређења или издата наређења или задатке које сте добијали и тако даље?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Задаци су искључиво издавани, значи усмено наређење, никакво писмено наређење нисам добијао, пошто сам ја знате и сами, формација чете придодат вишој јединици и то је то.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи ли то да сте Ви све задатке које сте добијали у Ловасу памтили?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па сигурно да сам памтио и оно што сам мого извршавао.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Без записивања, је ли?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па зашто инсистирате на томе, нећу на то питање да Вам одговорим.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па инсистирам зато што сам ја писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете да не одговорите једино ако бисте се изложили кривичном гоњењу. Ако је то онда реците не.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Па немам разлога да се излажем кривичном гоњењу, значи да ли сам ја водио дневник то је моја лична ствар госпођо. Значи званични докуменат оверен који је испечатан, провучен јемственик у њему немам, јер сам вам реко где је остао, остао је на Економији, шта сам ја приватно водио то је моја ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма то за дневник, ја претпостављам господин Димитријевић Вас пита за ту радну бележницу као службени документ.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Радна бележница је остала значи оне ноћи на економији, торбу су ми вратили, радну бележницу нису. Вратили су ми је после можда три месеца, ове колеге из Лајковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте то оставили на економији?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Значи у тренутку када сам примио наређење, када је дошао потпуковник Камбер, значи рекао сам Вам да је била дилема, да ли одбити наређење или повести људе, не повести људе, значи или одбити или повести, значи рекао сам Вам такође да смо се већ били сместили, да је део људи био на обезбеђењу, део се одмарао, да би се после поново направила смена и тако даље, ја сам већ био унутра у силосу, у објекту, сместио се да, себи направио врећу где ћу да спавам и ту ми је била бележница. Када су ме позвали, изашао сам без торбе, прикупио људство, а торба ми је остала ту, и торба и врећа за спавање и све оно што је ишло од моје опреме, значи неко је сутрадан узео моју торбу, рекао сам Вам, из торбе извукао бележницу, али овај, торбу су ми, рекао сам, после два, три месеца вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви више не водите ту?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Званично не, јер нема званични документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте водили за Ваш период у Ловасу ништа?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Водио сам сопствени дневник, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да разјаснимо.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Званички документ који је остраничен, знате, свака страница је остраничена, не може да се исцепа, значи не постоји, зато што је нисам имао код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Гавриловићу, да ли знате да ли је у Ловасу уведен полицијски час и ко је увео полицијски час?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Полицијски час је био да ли од шест, седам увече, пошто се рано смркава, можда је чак био, односно забрањено кретање, да ли од шест или седам или не могу тачно рећи, ујутру до седам и зато сам имао проблема, неко ме је питао са комуникацијом, са средствима везе, онај први дан после уласка када су

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ми отказали акумулатори, јер се пуцало на том предњем крају где је био распоређен први и други и пратећи вод, овај, а нисам имао комуникацију. Значи могло се десити да човек буде рањен, да исквари, а да не могу да му пружим помоћ. Било је значи полицијски час, било је забрањено кретање у току ноћи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се есћате, ко Вам је то рекао, ко Вам је то наредио, ко Вам је то?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Већ сам Вам рекао господине ко ми је преносио наређења.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, али нисте одговорили на питање, ко је увео тај пплицјски час?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо, ја сам добио наређење да је забрањено кретање од шест или седам увече до ујутру до седам, а ко је увео, ја сам добио наређење од претпостављене команде. Што би мене интересовало ко је то увео, ако је то претпостављена команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците не знам ко је увео, а не морате да се тако љутите и одговарате.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, али то је систем хијерархије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово питање.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ви се љутите, па то је систем командовања, ја немам право да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, :Ви када год Вам се постави неко питање, Ви одмах гард неки, реците, не знам.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ви мене не разумете, значи систем командовања је такав, значи ја извршавам оно што ми се нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све ми то разумемо, али на конкретно питање конкретно одговарајте.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Добро, одговараћу са да или не, није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не знате одговор, реците не знам, не морате да се љутите као да Вас питамо сада нешто.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Миле, хтео бих да те питам ово, иначе у рату постоје ратни судови, у миру постоје војни судови и тако даље. Ви сте тамо били на подручју које сте defacto на један или други начин претворили у «пзт», мислим да знате то, привремено запоседнута територија која нигде није дефинисана, на нашој територији постоји «пзт». Да ли сте сходно томе да сте били ту неки не знам како да Вас назовем, ослободилац, окупатор илли не знам ни ја како, овај, упозоравали људе о постојању војних судова и о њиховом понашању и поштовању међународних права на тој територији, односно у рејону распореда јединице?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. То је у оквиру припреме јединице која је мобилисана одрађено још на територији општине Љиг, значи да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

морају поштовати Женевску конвенцију и понашати се како Женевска конвенција предвиђа.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви говорили нешто о војним судовима неке или – пази, може да те закачи војни суд или нешто, немој да грешиш, немој да пуцаш, немој да малтретираш, немој да силујеш, немој, тако?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте, нисам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. 16.-ог, односно 15.10. команда бригаде наређује, односно издаје једно писмено наређење, то Вам кажем тачно број сада, напамет не знам га, овај, са којим регулише однос ка цивилним становништвима, ка објектима, културним објектима и тако даље и тако даље. У том наређењу команда бригаде предвиђа да се са сваким припадником јединице или сваким наоружаним саставима које дејствују у оквиру зоне 2. пгмбр да се проради то наређење и упозоре људи, пошто је учестало то малтретирање, на то да се то не чини. Питам Вас, да ли сте Ви добили такво наређење између негде 16.-17.?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Никакво писмено наређење нити усмено такв природе нисам добио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала, хвала. Да ли је те ноћи када теби, овај, Камбер наређује да уђеш у Ловас, како си мени рекао - или ћеш ноћас да уђеш без борбе или сутра да уђеш под борбом, није важно ово ниси сада поменуо, овај, да ли је још неко ту био присутан и да ли то неко може да потврди да је теби Камбер баш то тако наредио из састава на пример чете или тако нешто?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па могли би људи који су били, рецимо на капији улаза у објекту испред Ловаса, односно на економији, али верујте сада ко је то био од мојих људи из чете, не бих могао да се сетим уопште.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када сте Ви пролазили и улазили у Ловас са том тенковском четом, групом тенкова, назовите како хоћете, да ли сте можда, јесте да је била касна ноћ, али да ли сте можда на уласку у Ловас приметили да постоје неки пунктови, да ли Вас је неко контролисао ту, без обзира што сте ви ушли без опаљеног метка у Ловас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисам разумео, какви пунктови, мислим морате прецизније да питате.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То су неке контролне станице које су биле формиране испред места, уласка у место?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ја их нисам приметио, можда су постојале, али у страху су велике очи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала, хвала. Говорили сте да је Ђокић долазио сутра код Вас, сутрадан, ја Вас питам, да ли је Ђокић Вама нешто поред Јоце, поред Камбера и не знам ни ја тамо, да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ли је он Вама нешто наређивао и да ли је на било који начин анулирао наређења претпостављеног старешине Вашег?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. То сам већ одговорио, рекао сам у ком својству је Ђокић био, пре свега у обиласку и подршци.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала, хвала. Да ли можда знаш, сутрадан по нападу на Ловас и заузимању Ловаса, обзиром да си био већ тамо постављен, заузео место тамо, да ли је Ловас био, мислим да знаш шта значи термин «чишћен», да ли је Ловас био чишћен и ко је то радио, ако јесте?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мислите пре уласка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, по уласку Вашем?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не знам из ког разлога би био чишћен, ако су тамо снаге, значи бригаде, било је претраге у тренуцима када је из села пуцано, а чишћење је нешто друго, знате, чишћење је оно када идете од куће до куће па чистите све редом.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тако баш нешто, питам Вас зато баш, не сећате се?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Одговорио сам Вам на питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Да ли је у рејону распореда Ваше чете у Ловасу протеривано или исељавано становништво?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. У рејону распореда чете не, у мој рејону распореда чете, не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Да ли сте запречавали неке путеве и неке прилазе у рејону Вашег распореда јединице?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Рекао сам Вам на почетку да смо у рејону значи гробља, испред првог вода и пратећег вода имали урађене саобраћајнице које су биле на правцу значи ровове, значи формацијске ровове који су били на правцу Илока. Ништа друго није било запречено

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је тај Ваш распоред јединица, самим тим што нисте дозвољавали да се са спољне стране улази у Ловас, не знам да ли сте дозвољавали да се из Ловаса изађе, да ли је тај распоред представљао неку, да тако кажем, живу ограду окко Ловаса?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Слушајте, значи у току дана ником није било забрањено ни да улази ни да излази из Ловаса у рејону где је била распоређена моја чета, било је забрањено у току ноћи када је било забрањено кретање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, да ли можда знаш и да ли се сећаш, обзиром да си био у Ловасу, о нападу на Ловас, колико си дуго чуо експлозије од мина, од гранатирања, од бомби и тако даље, значи колико је дуго трајао тај напад на Ловас?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Рекох Вам да сам у Ловас у току ноћи ушао без испаљеног метка.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А сутрадан?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Сутрадан људство које је ушло, ушло је у Ловас са камионима, значи лајковачка чета, а моји људи су дошли пешице тих два километра са економије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у време Вашег боравка у Ловасу било гранатирања Ловаса?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Гранатирање Ловаса је било пре мог уласка у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Дан уочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан уочи?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да, значи у току тог дана је било гранатирање Ловаса, значи ако сам ушао 09./10., ако је то дан «Д», је ли тако или 08./09., значи то говорим хипотетички датум, у току тог дана је било гранатирање Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у току тог дана када сте Ви ушли, пре тога је било гранатирање?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јесте, део куће је горео и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре тога било гранатирање?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Једно хипотетички питање, да ли сте у Ловасу овај виђали децу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нажалост, спавао сам у дечијој соби, значи родитељи вероватно у страху од тог гранатирања и од свега, вероватно су покупили се и отишли, било је деце.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, господине Гавриловићу, хвала Вам.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео, неколико дана пре него што сте Ви кренули у тај рејон Ловаса, били сте код команданта бригаде Лончара да бисте добили некакав задатак.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисам неколико дана, ако могу да одговорим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, изволите.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Значи добио сам оног дана када сам кренуо у Ловас, значи тог дана када је било гранатирање Ловаса. Значи у току ноћи сам ушао у Ловас, по подне око два сата сам био на пријему задатка, кренуо ка Ловасу, зауставио се на економији, добио наређење у 22 часа и поново кренуо са делом људства у Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које доба дана сте били код Лончара?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Рецимо, хајде нека буде између 14 и 15 часова, да не будем децидан да ли је било 14, да ли је било 15 часова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити, како сте конкретно добили наређење од команданта бригаде Лончара?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Извршити покрет јединице, значи чета ТО Љиг и чета ТО Лајковац у садјеству са тенковским јединицама правац Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи сада лаички када то чујемо, да ли сте добили наређење за напад на Ловас, заузимање Ловаса, обезбеђење или, какве је природе био тај Ваш задатак?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јединица која је ишла тамо има пре свега за циљ, борбену контролу, односно контролу територије, значи није се, јединице ТО су зато и намењене, међутим, испало је да у току ноћи будем подршка, пешадија, подршка тенковима, нажалост тако је испало када смо улазили у Ловас, срећа што није било отпора, односно није било пуцњаве. Иначе, намена јединице са којом сам ја ишао, је обезбеђење борбене територије, односно обезбеђење територије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да обезбедите како рекосте, на том правцу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да обезбедите значи неки ред, мир и ето, знате, има оперативне јединице оне које изводе оперативна дејства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у том тренутку када сте добили тај задатак знали да ли је Ловас заузет, када ће бити нападнут, када ће?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, јесте ли Ви ноћили у Товарнику?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па две ноћи сам ноћио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две ноћи сте ноћили?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да ће бити напад на Ловас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, не, од кога да чујем, рекао сам да нисам, када сам отишао на пријем задатка, значи када сам отишао на пријем задатка тада сам и потчињен тој бригади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли изузев тог задатка да обезбедите ту кружну одбрану на тим правцима које сте навели, да ли Вам је командант Лончар наредио, односно да ли Вам је било у задатку да успоставите некакву, учествујете у успостави локалне власти?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Конкретно мојој јединици не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, некој другој јединици да ли је дао такво неко наређење?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Вероватно да јесте, али ја то стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви то знате?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви добили задатак да можете извршавати самостално борбена дејства?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте добили задатак да у рејону где је била смештена Ваша јединица одржавате ред, спречавате неке инциденте било које врсте, неког самовољног понашања било каквог?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. То је у принципу питање које увек се подразумева да у зони свог распореда своје јединице обезбеђујете ред, мир, значи оно што сам Вам причао да сам комуницирао са локалним становништвом у рејону свог распореда јединице, значи не да им идем у кућну посету, него са комшијама у дворишту и то и оно што сам Вам изјавио да сам, овај, у тим разговорима често причао да значи, не често него увек причао да замоле своје мушкарце да се врате, да нема никаквих проблема, да не пуцају на нас, јер нема разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте били на том терену и кажете ушли сте у Ловас, можете ли нам ближе омеђити, означити где сте Ви распоредили ту Вашу јединицу у односу на рецимо, ако сте улазили у Ловас, на центар села, неко окружење ближе?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мени је жао што немате карту овде, али ја сам Вам тачно рекао, значи то је правац значи паралелно са током Дунава, значи који затвара правце насељеног места уз Дунав – Опатовац, Шаренград, Мохово и Илок, значи то је линија, значи од Илока северно ка Вуковару и ја сам на простору од Дунава био од шест до четири километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од центра Ловаса?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на центар села?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па центар села је био можда километар, ја сам на самом задњем делу, ја сам иза где су кукурузи, значи нема ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ваши војници имају по дозволи слободу да се у току дана или када нису на дужности, дођу до центра села и да се нормално крећу по центру села?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Значи, војници који су били у саставу моје јединице, нису имали ту дозволу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису имали дозволу, али да ли знате за случајеве да су самовољно одлазили у село, у центар села?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Знам само за један и то задњи дан, само за један самовољни одлазак, односно оно што ја знам за један самовољни одлазак, на дан паковања када смо човека тражили, а њега није било у саставу ниже јединице, за тај случај знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви одлазили у село и да ли сте Ви са било ким у селу комуницирали?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. На то питање сам Вам већ одговорио, рекао сам да сам комуницирао искључиво у саставу јединице да сам једино отишао у распоред, односно у рејон распореда лајковачке чете, код господина Вељовића, ето то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та лајковачка чета по њеном распореду, колико је она била удаљена од центра села?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Она ја затварала значи тај правац од Опатовца, од мог распореда према Опатовцу према економији, значи то је правац ка Вуковару, хајде да кажем, више правац Вуковара. Који је њен конкретан задатак, верујте нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју врсту униформе сте Ви имали, какве?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. СМБ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стара она чојана СМБ?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Била је и чојана, била је и она зависи, ТО је сиромашна војска, односно била је општинска војска, да кажем републичка војска, па су неки имали и једно и друго, значи и чојана и она кангална, значи и једна и друга СМБ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте први пут по смештају, размештају јединице ступили у контакт са овим Вељовићем, капетаном ваљда у то време?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па ја мислим да је Вељовић после једно три, четири дана дошао код мене у јединицу да види шта радим, како сам и то, да, да, али да ли је то трећи, четврти дан, верујте не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та Ваша чета, ког рода је била?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Искључиво пешадија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Искључиво пешадија? Да ли сте по размештају и по пристизању ту у Ловас где сте били размештени, имали неку информацију да је по заузимању, по уласку у Ловас, неко опљачкао некакву банку, некакве паре, некакву задругу и нешто томе слично?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да је по тој формацији, по том распореду, Вама надређени као старешина због састава те јединице био командир те тенковске чете првог батаљона, оклопног батаљона, ако сам добро разумео.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Првог или другог, не знам који је тачно, верујте, мислим да није битно, битан је човек који је командовао из састава тог батаљона, значи име је аутентично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та чета тенковска била све време присутна ту заједно са Вама до Вашег одласка?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Била је присутна до оног тренутка када је требало да се крене пут, правац Илока, који је то тачно датум био, верујте не бих знао да кажем. Међутим, извршене су припреме за

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

покрет, међутим, пошто је уследио договор да се Илок евакуише, да војска из Илока напусти Илок, овај, одустало се од покрета јединице. Иначе у тренутку значи мог одласка из Ловаса, тада је дошла смена и тада се повукла и та јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према тврдњама оптуженог Димитријевића и још неких сведока, та тенковска чета је напустила Ловас 16.10, значи пет, шест дана након заузимања Ловаса, Ви рекосте да сте били до 23-24?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. До 24.-ог, пазите, она је извршила припреме и кренула, значи да се крене и ја сам код командира тенковске чете инсистирао да део његовог састава, остао је један тенк и један транспортер из састава те јединице у Ловасу, са мном у мом распореду, то је оно што је сигурно, значи није остала цела чета, али један оклопни транспортер и један тенк је био у распореду чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви имали људство у чети, пошто сте пешадија а да неко управља тим транспортером и тим тенком?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па ваљда знате и сами да пешадија не управља тенковима, него да управља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекосте остао Вам је један тенк и један транспортер, шта да радите са њима ако, како ћете га употребити ако не дај боже затреба?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да ли ме Ви провоцирате или, не знам како да разумем питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кажете, не пада ми на памет да Вас провоцирам.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Зато Вам тако и одгооварам, значи у саставу чете је остао оклопни транспортер са посадом и тенк са посадом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Посадом?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па нормално, нећемо оставити тенк као гвожђе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за то време док сте Ви били тамо у Товарнику, видели иједног припадника неке војне формације друге стране, да кажем, Збора народне гарде или МУП-а или било кога?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Униформисаног не, значи униформисаног да сам видео ознаке, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете повремено неко је отварао ватру на вас, да ли је то била рафална, појединачна паљба, снајперска ватра?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Углавном појединачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ико икада из Ваше јединице страдао од те ватре?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Један војник је имао прострелну рану, на срећу од рикошета, значи, метак је из средине села ко је пуцао, ударио у асфалт и рикошетирао и пробио му бутну ложу, војник је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

збринут, значи санитарским возилом одведен у Сремску Митровицу и из Сремске Митровице на Војномедицинску академију и момак је добро и данас, односно човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате надимка тог војника, не?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Сећам се презимена, Аруновић Мирослав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, на основу којих података, информација и непосредних сазнања сте Ви могли закључити да је то на вас отворена ватра од стране неког припадника Збора народне гарде или полиције или је то само Ваш закључак? Да ли имате непосредно сазнање?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Господине, ја сам Вам одговорио лепо, да ниједног припадника униформисаног друге формације нисам видео. Ко пуца на мене са крова, па не могу видети кроз кров, али ако пуца на мене у моју главу, значи да ми не мисли добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли предузимане неке мере када неко пуца са крова, да ли је претрес вршен те куће и наредних дана нешто да ли се дешавало, да претресете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Било је претреса, било је претреса, али ја никада са својом јединицом нисам радио претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то радио?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Радиле су јединице друге које се налазе ту, ако су биле учестале паљбе и шта ја знам, значи али моја јединица никада није радила претрес јер .није, овај, нити је могла то да ради, нити је имала снага за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице које су биле ту, а које су то јединице биле ту?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Биле су из састава 2028, које, верујте не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је некада у неко време у рејону где сте Ви били, се појавио или да је ту негде противдиверзантски одред ТО Ваљево?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Знао сам да је присутан, али у ком рејону, знао сам да је мобилисан, уствари у Ваљеву овај противдиверзантски одред, али у ком рејону је био и где је био и са којим задатком не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада сазнали да је био баш ту где сте и Ви били?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Могуће да је био неки део, не мислим да је био читав одред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам за Ваше непосредно сазнање, да ли знате или не?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је био командант тог одреда?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви икада написали свом надређеном, било том командиру те чете, тенковске или команди бригаде, било какве извештаје у својству командира чете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Сва наређења су била усмено примана и преношена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у било којој ситуацији били у контакту са неким од добровољаца, рекосте, поменули сте били неке добровољце и именовали као «Душан Силни»?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Виђао сам их, али не и контактирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Вам сазнање да су баш такозвани «Душан Силни»?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па ако видите Мирка Јовића, сретнете га на улици, чији ће бити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам, питам Вас.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ево и ја Вам одговарам, значи «Душан Силни», одред Мирка Јовића је био у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви срели тог Мирка Јовића у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па шта ја знам, једно три, четири дана после мог уласка у Ловас, да ли је он био други дан, први дан, пети дан, то већ не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви њега од раније познавали?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко рекао да је то тај Мирко Јовић?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па Мирко Јовић је позната личност у то време била господине, имао је своју странку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сада не питам за странку, него Вас питам, да ли сте, откуд Вама сазнање да је Мирко Јовић био тада у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па срео сам га на улици, кажем, срео сам га на рејону мог распореда на улици, значи лично сам срео Мирка Јовића у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да сте претходно знали да је?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте знали да је то «Душан Силни»? =?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Рекао сам, ја, сам питао у ком својству је ту, шта Ви радите Мирко овде, каже, «мој одред Душан Силни је овде».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте са њим контактирали и он Вам је то рекао?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. На сред улице, у рејону распореда чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда смо се добро разумели. Да ли Вам је било ко, он или неко из те његове јединице било када шта тражио?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У једном делу свог исказа пуковник Ратко Ђокић између осталог је рекао да су ти добровољци од Милета Гавриловића тражили наоружање.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Али није тражио Мирко Јовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас питао, да ли је он или неко од тих добровољаца његових, како сте Ви рекли?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисмо се разумели, значи долазили су људи која ја не познајем, људи из његовог одреда, тражили су аутоматске пушке и нормално, ја их нисам дао, јер нисам имао право на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам нудили некакав камион ти добровољци да дају вама неки камион?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мислите као мито? Не знам, први пут чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам говорим о томе да је тај сведок Ратко Ђокић између осталог, Ђокић, извињавам се, рекао.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ја се не сећам да ми је било ко шта нудио, тражили су од мене аутоматске пушке које нису добили, а нико ми ништа није нудио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уочили отприлике сте могли проценити, колики број тих добровољаца је био у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Хајде по неком слободном мом, мојој процени између 20 и 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су то добровољци «Душан Силни»?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Носили су кокарде на, носили су кокарде на шубарама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву су униформу имали?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте, много ме питате, знам да је Мирко Јовић био, па господине, двадесет година је прошло, нисам ја професионалац да бих то памтио и није ме то интересовало да памтим, само знам да је Мирко Јовић био у чојаној униформи, то знам, старој СМБ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам да сам Вас питао нешто, Ви кажете, СМБ униформа, виђате те људе тамо, униформе, ове СМБ ове чојане и ове друге се ипак, што је овако опште познато, разликују, али сада добро.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ако мислите на маскирну, није носио маскирну, значи рекао сам да је Мирко Јовић носио ону СМБ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас за Мирка Јовића, питам Вас за остале добровољце.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мислим да су и они носили СМБ, али нисам придавао важности уопште томе.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кога од тих добровољаца икада лично упознали да Вам се представио?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, осим Мирка Јовића, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознали некога од мештана Ловаса тих домаћих ту?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Поименце никога, значи осим људи који су били у распореду чете, али верујте, ниједно име не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време чули за Љубана Деветака, у то време, немојте ово касније?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па чуо сам мало касније, верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него у то време Вас питам?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милана Девчића?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милана Радојчића?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Крњајића?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Перића?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте да ни са ким из села нисам имао контакт значи, ниједно име које ми Ви помињете ми не значи ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нема на чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље браниоци, да ли има неко питања?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нећете Ви судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја користим своје право да питам када ја сматрам. Изволите даље, изволите.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ако сам Вас добро разумела, рекли сте да сте 06.10. дошли у Товарник, а да сте Товарник напустили, односно да сте се вратили из Ловаса и напустили Товарник 24.,10.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ја сам рекао ових даиа, да ли је 24.- 25., још сам се унапред оградио, ових дана, значи да ли је био 24-25, верујте, значи три недеље знам да сам био.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: А тај датум 06.10., он је прецизан, када сте дошли у Товарник?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. 06.10. смо ми кренули из Љига за Хрватску.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Такође сте рекли да сте две ноћи преспавали у Товарнику.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јесте, две ноћи, значи тог 06./07. и 07/08.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Што значи да сте након тога напустили Товарник и стигли у Ловас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Што значи да сам 09.-ог примио борбени задатак и кренуо ка Ловасу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро, рекли сте да сте наредбе добијали од команданта тенковске чете. Када он одлази из Ловаса, ко Вам издаје наређења? Јесте ли све време док сте били у Ловасу добијали наређења од команданта тенковске чете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Ви добро знате каква је хијерархија командовања, командир чете је оставио свог заменика да им преноси наређења значи.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Када су напустили Ловас.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Рекао сам да је остао тенк и оклопни транспортер у саставу моје чете.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Можете ли да се изјасните, ко је његов заменик?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте, много тешко питање, не могу, не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак ни надимак, ништа?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте, много година је прошло, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лице које вам је издавало наређења када је отишао.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Двадесет година, ко ће поамтити толика имена.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте 24. или 25. се враћате поново у Товарник, ко Вам издаје наређења да се вратите у Товарник?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Значи, из састава чете, значи добио сам наређење да извршим припреме, слагао сам Вас, значи два дана пре повратка на територију, у сам Ловас долази претходница 45. крагујевачке дивизије која запоседа тај рејон, долази на извиђање, значи извиђање терена, оставља претходницу и пуковник Ђокић који је долазио у обилазак ми је рекао да је успео код команданта ТО Србије да се избори да смена буде иза три дана. Тако сам добио прву информацију да ћемо се повући, да ћемо бити смењени, а оног тренутка када ми је командир тог тенка рекао да извршим припрему људства за повлачење, да се враћамо, да остављам подметаче, ћебад на реверс другој јединици, извршили смо припреме, дошли су камиони и увече се, у поподневим сатима се вратили за Товарник, преноћили у истом објекту где смо спавали и када смо дошли и сутрадан аутобусима напустили Хрватску.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли то говорите о том командиру чије име не знате, да Вам је он наредио покрет из Ловаса?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Он није наредио покрет.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да напустите Ловас и да се вратите.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Оног тренутка када су камиони дошли, значи оног тренутка када су камиони дошли, да нас евакуишу, односно врате, то је био знак да идемо из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је наредио – покрет из Ловаса, ко?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Командир који је остао у том тенку, да извршимо припрему и он је наредио покрет, значи наредио да се повучемо, да се вратимо назад у Товарник, наредила бригада вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада, командир те чете је неки Јоца Трта који је отишао.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Остао је његов заменик, госпођо,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он наредио?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ја управо о томе причам да је командир те тенковске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, заменик командира чете првог оклопног батаљона или тенковске чете, а не командир тенка, тако сте рекли, ја сам чула.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Можда сам употребио терминологију која је непрецизна, ја сам се унапред оградио да двадесет година више нисам у војсци, да неки термини су изашли из употребе.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца. Нема, пуномоћници, изволите.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Замолила бих Вас само да се вратимо на почетак приче, управо је бранилац са Вама разјашњавао време долазите у Товарник 06.-ог и кажете остајете две ноћи и онда једнога дана иза поноћи улазите у Ловас. Који је то период био?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ево проста рачуница је госпођо, значи 06.-ог у ноћ сам преспавао, када смо дошли, 07.-ог сам преспавао, значи 08/09. значи требали би да буде неки покрет вероватно да је то 09.-ти, али ја сам рекао, немојте ми узимати тачно датуме за, јер ипак је много времена прошло, не бих желео никога ни да оштетим, а ни да уђем у неку унакрсну паљбу, па да испадне да лажем, знате, много је тешко сетити се периода пре двадесет година.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Рекли сте да је пре него што сте Ви ушли у Ловас, било артиљеријске неке паљбе.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јесте.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Да ли је било у неком каснијем периоду?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Оно што ја знам, није, значи оно што је мени познато, није на подручју Ловаса, ограничавам се.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Па не знам, мислим, по Вашој причи, Ви сте врло могуће ушли или 09-ог иза поноћи, тј. у првим сатима, или 10.-ог. Маса сведока је овде била која је говорила да је напад на Ловас почео артиљеријским нападом 10.-ог у раним јутарњим сатима, просто је мало чудно да ако се то дешавало у време док сте тамо, да Ви то не чујете, каже испаљено више.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ако је то Ваше питање, оно што је сигурно, оно што знам, рекао сам да ме за датуме немојте везивати, сигурно је у току дана била артиљеријска припрема, значи гађан је Ловас, ја сам у ноћним сатима, значи да ли је то 08/09 или 09/10, рекао сам унапред да ме за датуме немојте везивати, јер. је много година прошло, овај, сигурно, значи оног тренутка када сам улазио у Ловас, артиљеријске припреме, односно Ловас није гађан, нити је гађан у јутарњим часовима. Па ваљда не би артиљерија гађала по свом људству. И то се дешавало, гађала је авијација, али, ајде. Оно у шта сам сигуран, то Вам причам.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро, реците молим Вас, рекли сте, имали сте комуникацију у рејону гробља у Ловасу.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Имао сам положај госпођо, положај пратећег вода.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Да ли Вам је познато, да ли се нешто дешавало на том гробљу, у свом том периоду док сте Ви били?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јесте, госпођо, дешавало се, итекако се дешавало, значи други или трећи дан, други дан, ја мислим да смо ангажовали машину и покопали 18 људи који су погинули, вероватно, да ли нешто од артиљеријске паљбе, од чега, углавном покопано је 17-18 људи и за тај број знам да је ископан ров, мало дужи и људи су ту покопани и сахрањени.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: А ко је вршио ту сахрану?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мислим да је то организовано на нивоу села, тачно не могу Вам рећи људе, само знам зато што је било у рејону распореда мог пратећег вода, значи између пратећег и првог вода, јер то је угао гробља.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Па јесте уочили, да ли су ту долазиле породице на сахрану или је то било некако другачије?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Опет хипотетичко питање на које хипотетички морам да Вам одговорим, па ја у сваком тренутку не могу бити на сваком месту. Ако је то километар и по, па не могу ја, ја Вам кажем да је било сахрана, да сам видео хумку и да су људи сахрањени. Када су сахрањени, када су спуштали, па ја нисам био ту, госпођо.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро, мислим када породице сахрањују 18 људи, то траје мало дуже, иије баш.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па ја имам своја посла у оквиру јединице, значи да ли ме разумете шта ја Вама причам, ако хоћете да ме разумете, а ако нећете, то је друго.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро, рекли сте да Вам је познато да су ловаски Срби борили око власти. На основу чега имате такав став?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. То су приче које сам ја чуо, значи од мојих војника који су били на положајима, да десет Срба се бори ко ће бити председник општине, ко ће бити, односно председник села, ко ће бити шеф полиције и тако даље, значи то су приче које сам чуо, значи прича је непроверена, причам само оно што сам чуо својим ушима од својих људи који су били ту на положају.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Реците ми молим Вас, за овај Ваш положај што сте рекли фактички у дворишту кућа, у тој улици коју сте Ви држали, цивили, да ли су били некако обележени? Споменули сте за куће.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, куће српске су биле обележене, рекао сам због чега оно, због пуцања, цивили нису никада обележавани. Оно што сам ја видео, нису били обележавани, чак су и Срби носили беле траке оно што сам видео у свом рејону. Значи, поред тога што су везали, што су везали на капијама својих кућа везали те беле пешкире или траке, чак неки су носили ти Срби, рекао сам да је у том задњем делу две српске куће.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: А откуд то знате да су баш Срби носили те беле траке?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па ако из српске куће излази човек, претпостављам да је Србин, не мислим да му је отишао комшија Хрват.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Ништа, само бих Вам предочила да је овде маса сведока рекла да су Хрвати носили беле траке. Ви сте први који кажете да су Срби цивили носили беле траке.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нема везе ја кажем оно што знам и што сам видео, можда су и Хрвати, али ја нисам видео и остајем при томе, нормално.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, нема више нико? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само питала када кажете да су Вас војници обавештавали који су били на положајима око неке борбе за власт, да ли сте добили неко сазнање, неку информацију, ко је власт у селу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо Кандић, верујте, није ме интересовало и нисам од никога добио информацију.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, није ствар овде о интересовању, него кажете да сте чули од Ваших људи?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Чуо сам од људи у рејону распореда своје чете, од кога су они то чули, ја нисам ни питао, нити проверавао, а верујте да ме много није ни интересовало, гледао сам своја посла да сачувам своје људе и да их живе и здраве вратим својим родитељима, деци и фамилији.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, управо то да бисте их вратили живе и здраве и кажете да Вам је то и мотив, ипак то подразумева да знате од кога и ко чува, од кога, под којим условима мислите да их то сачувате, значи морате знати у ком се окружењу налазите, да ли знате.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Питајте ме конкретно питање шта хоћете.

НАТАША КАНДИЋ: Питам ко.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Шта?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли војска, да ли постоји војна или цивилна власт у селу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. По хијерархији командовања постоји војна и цивилна власт, цивилна власт ме у том тренутку није интересовала рекао сам шта ме интересовао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, војна власт, да ли је тај пуковник Димитријевић за кога кажете да сте га једном видели, да ли је он био власт?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. То морате њега да питате, ја не знам, мени није познато.

НАТАША КАНДИЋ: У том ланцу, пазите.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо ја не знам, оно што ја знам ја Вам кажем, оно што не знам, не знам, значи у ком својству је пуковник Димитријевић био, Ви то морате питати његовог претпостављеног, пуковника Ђокића.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али сте поменули да сте видели пуковника Лончара у Товарнику.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисам поменуо, рекао сам да постоји могућност да је био Лончар или начелник штаба, имена начелника штаба не знам, значи још је неко то поменуо, мислим да је господин јавни тужилац исто то поменуо, нисам сигуран да ли је био Лончар и да ли је био начелник штаба ваљевске бригаде на издавању задатка, значи не могу да будем сигуран, јер оно што нисам сигуран, не могу да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви видели некога од пуковника, официра у Товарнику или у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо био сам на пријему задатка, нисам могао добити од цивила задатак, значи видео сам, ево хипотетички, видео сам и пуковнике и потпуковнике и мајоре.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је конкретно, именом и презименом, јесте Лончара видели?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ја сам одговорио на то питање већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли знате ко је чинио ту војну власт, команду?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И то је одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, хоће ли да престане да стално додацује.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо, у систему командовања значи руковођењем командом, војском, постоји командна одговорност. Мој претпостављени је била команда друге оклопно-механизоване бригаде, односно јединица 2028 којој сам ја потчињен. Мој командант је био командант Лончар, ја сам претпочињен тој команди, значи он издаје наређења, линијом командовања се његова наређења спуштају до основне јединица и ја сам био та основна јединица и задња карика у ланцу командовања. Да ли Вам је сада јасно?

НАТАША КАНДИЋ: Јасно ми је, јасно ми је и то да сте овај били упознати са тим, видели сте да има масовног сахрањивања. Сада Вас питам, да ли се још нешто догађало што сте Ви приметили, чули, да представља то одузимање живота у то време када сте Ви били тамо?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Конкретно ништа нисам видео, значи ја конкретно.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте чули, посредно неко сазнање, шта сте чули?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Шта сам чуо? Па чуо сам, осим што се Срби боре за власт, да власт.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте чули ко се изборио за власт?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, нисам, рекао сам да ми имена не значе ништа, верујте ми, ево за Деветака сам чуо после петнаест, двадесет година за име, верујте, у том тренутку ми то ништа није значило, према томе, имена су за мене небитна ствар што се тиче локалне власти, овај и онога тамо што се дешавало, рекао сам шта ме је интересовало и мислим да је то то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро почели сте да сте поред тога чули још, почели сте речениц, да сте чули да се боре за власт и, па је ово све што сте рекли једна уметнута реченица, па сада Вас враћам да наставите.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па добро, шта би Ви хтели да чујете, питајте ме конкретно.

НАТАША КАНДИЋ: Не, Ви сте почели.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Морате да ме питате конкретно шта, шта Вас интересује.

НАТАША КАНДИЋ: Питала сам Вас.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисте, питали сте ме уопштено, свашта.

НАТАША КАНДИЋ: Знате да је на гробљу сахрањено 17 или 18 људи, питам Вас, да ли знате за још неки догађај?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Конкретан не, јер нисам видео, рекао сам да сам видео масовну, односно ров који је дугачак 15-20 метара, дуг два метра, у који је сахрањено петнаест, шеснаест, седамнаест људи, тачан број не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то сте рекли.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. И то је то што знам ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули за минско поље?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Објаснио сам то на почетку.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али за догађај тог дана?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, не, за минско поље сам чуо после петнаест година и рекао сам да сам био изненађен и фрапиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неке експлозије, пуцање?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо, сваки дан се пуцало, сваки дан су експлозије, сваки дан се пуцало.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли сте увече имали контакта са мештанима Хрватима или Србима?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Увече рекао сам, да ли од пет, да ли од шест, да ли од седам, не сећам се више, била је забрана кретања и забрана контакта сваког, значи на све што се кретало, било је наређење да се пуца.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени нема више нико, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, оптужени Косијер, имам за сведока једно два питања. Тужилац Вас је малопре подсетио из изјаве Ђокића да су неки добровољци били код Вас да траже аутоматске пушке. Моје питање је, колико је било код Вас тих добровољаца да траже аутоматско оружје?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мислим да их је било тројица, али не знам, значи била је група од тројице људи, који су, шта све, рекли су да их је, да су они из одреда Мирка Јовића, да имају полуаутоматске пушке, да би им требале аутоматске, да ли могу да добију од мене. Ја сам рекао не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи они су рекли да је «Душан Силни» наоружан са полуаутоматским пушкама?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Полуаутоматске пушке су у то време носили, да ли је био цео одред наоружан тиме, значи ти људи који су долазили код мене, биле су полуаутоматске пушке или паповке.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, хвала, друго питање је, Ви сте одбили тај захтев њихов.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па сигурно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, да су они Вама наредили да им дате аутоматске пушке, да ли бисте им онда дали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би било када би било.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ: Рецимо, ако су ми уперили пушку у мене да ме убију, вероватно би им дао, је ли тако.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли могу они Вама да издају наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, да ли могу, шта не могу, дајте везујте се за конкретне догађаје, а било их је доста у Ловасу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Перићу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекли сте да сте се тамо видели са Вељовићем, односно да сте имали контакте са њим.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Један.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Један? Његова је јединица исто формације чете, сличног бројног стања као и Ваша.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ко је њему био претпостављени тамо, да ли Вам је рекао?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте не, није ми рекао и не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли би, с обзиром да је Вама био Јоца Трца командир.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Трта.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли је он био и Вељовићевој јединици, да ли знате, да ли Вам је рекао он?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Није, верујте, не знам, значи не могу да гарантујем да ли је био, да ли није био, не знам, оно што не знам, не знам, не могу да кажем.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли је Вељовић исто потпадао под четврту оперативну зону?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Вељовић четвртом оперативном зоном тада није командовао, командовала је бригада 2028, значи могуће је, али не знам, могуће је да је и њему био претпостављени, али ја не знам, значи то морате да питате Вељовића.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Питали смо га, он не спомиње Јоцу Трцу да му је био претпостављени ни у једној варијанти.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Значи да смо и једна и друга чета били придодати њему, могуће је, по линији командовања, све је у реду.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ко је њему?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јоци Трти.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па ја сада кажем да Вељовић да га питамо, он никада није споменуо да је њему претпостављени био никакав Јоца Трца. Значи две самосталне чете територијалне одбране имају две различите линије командовања према бригади, мало ми је то нејасно.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Господине, значи ја не улазим у то шта Ви овај мислите о линији командовања, добро знам од кога сам примао наређења и која је линија командовања била, одговорио сам Вам да за

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Вељовића не знам ко му је издавао наређења, могуће је да је Јоца Трта јер није не знам, значи не могу причати оно што не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, Ви се Камбера не сећате са тог првог састанка у Товарнику када сте примали задатак или се сећате да је и он био присутан?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Било је сигурно пет, шест старешина присутно, али директно да се сетим поименце, верујте не знам. Па ја за име Камбер сам први пут чуо значи када сам примио конкретан задатак те ноћи око 22 часа

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тада сте га први пут и чули и видели?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Тада сам чуо, презиме Камбер сам тада први пут чуо, а човека као потпуковника можда сам виђао ко зна колико пута, а нисам знао да се презива Камбер.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И само још једно питање, с обзиром да је, колико смо схватили, од 16.-ог до 24.-ог Вама непосредни старешина био заменик тог Јоце Трце, осам дана Вам је био заменик, а његовог имена не можете да се сетите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није заменик него претпостављени.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Претпостављени, пардон, лапсус.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Господине, двадесет година је прошло.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Двадесет је прошло и од Камбера.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Какве везе има, али знате када Вам неко дође и каже, идеш ноћас у село са тенковском четом и сто људи, а ти размишљаш да ли хоћеш да преживиш или нећеш да преживиш, шта ће да се деси, да ли би запамтио име Камбер?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па запамтио бих име човека са којим осам дана сам ту присутан на малом простору, а он ми је још претпостављени и он је задужен као што сте рекли за снабдевање моје јединице, за исхрану и све иде преко њега. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више од оптужених, овде је, Ви сте на почетку рекли да сте помоћник начелника штаба.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да, на дужности у миру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је начелник штаба?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мислите био у то време у Љигу? У Љигу је у то време био Будимир Милинковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао он?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, командант, не, долазио је само у посету да обиђе јединицу, седми, осми дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи помоћник сте начелника штаба и овамо сте командир чете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, значи оно што сам Вам рекао на почетку, формацијску дужност нисам имао као функција командира чете, пошто је командир чете имао тровање у време мобилизације, значи преузео сам на себе да те људе поведем са собом пошто сам их ја

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

десет година водио на обуку, ја сам, значи то ми је био посао да те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи били сте командир чете?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јесам, фиктивно у улози командира чете, без уредбе о постављењу на дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакво писмено нисте добили?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али као помоћник начелника штаба за оперативно-наставне послове у штабу ТО Љиг, били сте командир чете тамо фактички без писменог неког наређења?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Јесте и без мобилизацијског позива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо значи разјаснили. Реците ми, овде је сведочио Ваш командант целе Четврте оперативне зоне, он каже да сте Ви ушли у Ловас 09.-ог на ноћ, да сте у време напада били у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте значи, у ноћ сам ишао, па то сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али пре напада, Ви кажете после напада сте ушли?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Сигурно је значи напад био у току дана, значи артиљерија је у току дана, постоји једна логика, значи ако уђете у село које је, тамо гори кућа, онде је запаљено, онде видите животињу која је мртва, значи нешто се дешавало пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то све затекли када сте ушли у село?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нормално, управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било колико кућа изгорелих, запаљених?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не могу да Вам кажем тачан број, било је, било је запаљених кућа, изгорелих, убијених животиња, људи мртвих и по улицама, оно што сам Вам причао да су ти људи други или трећи дан сахрањени, то је то. Значи, нема логике да је у том тренутку да је после био напад артиљеријски, па ја ушао у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је довео до те економије, до силоса тог, ко вас доводи дотле?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Доводи ме из претпостављене команде транспортер из бригаде 2028, да видим где ћу се распоредити да ту сачекам људство и требала је доћи и друга чета лајковачка, па пошто сам Вам испричао у чему је био проблем, у оном проводнику који је од главног доостављача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај оклопни транспортер Вас ту доводи до те економије.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мене лично, говорим само мене лично, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је део људства дошао те исте ноћи тамо, тако сам разумела, па је део људства сутрадан.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисте ме добро разумели, извињавам се, само да Вам поновим, значи у поподневним часовима, значи од негде око 14 часова значи ја сам кренуо у извиђање, односно у извиђање испред Ловаса, а моје људство је спаковано у камионе и кренуло ка Ловасу. Пошто мог људства није било које је требало да стигне за мном за десет или петнаест минута, ја сам се транспортером вратио и камиони су били заустављени са том сајлом која није, односно проводником који није, у то се време појавио и пуковник Ђокић који је из другог правца дошао негде и онда нам је помогао да то пресечемо уже и док смо ми то пресекли и дошли до економије, пао је мрак, лајковачка чета више није ни кренула из Товарника. Ја сам остао ту и онда следи Камбер и остало што сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај пуковник Ратко Ђокић када је овде сведочио, је рекао да Лончар није претпочинио ове две чете на начин као што је гребало том тенковском батаљону.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Па формацијски не, јер ова јединица пешадијска није обучена за тенковску подршку, значи да буде пешадија за тенкове, она је обучена за борбену контролу територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. ово што је он изјавио значи да Вама није био надређени тамо неки командир тенковске чете првог оклопног батаљона.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Нисте Ви то добро разумели, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам шта је он овде изјавио, да Лончар није правилно претпочинио Вас и лајковачку чету како је требало,, односно Првом оклопном батаљону, односно првој тенковској чети, него да то није учињено по тим правилима.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Вероватно то ја не знам, значи он као пуковник боље зна него ја, ја говорим само шта сам, каква наређења сам примао и шта сам радио, вероватно да није, али ја не улазим у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте се састајали са тим командиром тенковске чете, где су били ти састанци и да ли је још неко долазио на те састанке?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Пазите, значи, ја сам се сместио отприлике на половини распореда чете, значи негде 700-800 метара са једне и са друге стране, значи моја команда чете је била на половини те улице и свако јутро је значи Јоца долазио и преносио ми шта треба да, какви су задаци и шта даље, како даље поступати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је долазио код Вас?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Долазио је ту, значи нигде, ни на какве састанке ни у селу, нигде нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Вама долазио као надређени код Вас да Вам ту издаје задатке?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он, да ли је имао неко седиште, неку канцеларију, неки смештај, нешто, где бисте Ви евентуално могли да одете ако искрсне неки проблем?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Значи ја сам имао комуникацију, он је имао моју шифру, значи коју шифру радиоуређаја и могао је сваког тренутка да ме позове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези ових дешавања тамо у селу, да ли је Вама било познато да је у селу постојала територијална одбрана Ловаса, да су мештани Срби припадници те територијалне одбране под оружјем, у униформама?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Верујте није, нисам, можда сам видео људе у униформама, али сам можда мислио да је војска која је мобилисана, знате, али нисам знао да су локални, ако су били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде је сведочио и овај Градимир Вељовић, та његова лајковачка чета, он уопште не спомиње да је била претпочињена овој првој тенковској чети, овој тенковској чети оклопног батаљона, он чак тврди да је испред чете ТО Љиг и ТО Лајковац, он ишао на састанак са месним руководством и преносио шта се збива.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Мени Вељовић није преносио наређења, значи онај ко ми је преносио наређења ја сам то вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај Јоца Трта из Ваљева?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, ја мислим да је он негде из Горње Топлице, ја мислим да је он исто био резервни официр, мислим да је резервни официр, и он човек мобилисан, знам да је имао проблем, да му је тенк погођен на, сетићу се места где је, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада овај Ђокић да он не зна да сте Ви били претпочињени тамо овоме?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Немогуће да не зна, он, колико сам Вас ја разумео, госпођо судија, он је рекао да то није урађено на адекватан начин, не да нисам претпочињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже, није претпочинио, он је каже требало, Лончар је требало то да уради, а није урадио.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Како сам ја добио наређење онда као неки слободан стрелац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта Вам предочавам тог Градимира Вељовића.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ако Вам дође начелник штаба бригаде, потпуковник и нареди вам да уђете у село, па коме сам ја претпочињен или нисам, како Ви то мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, које је наређење Вама издавао тај Јоца, која конкретно сте наређења добијали? Шта сте од наређења његових добијали док сте били у Ловасу?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ајде сада ћу да будем хипотетичан па ћу да Вам кажем да сам добијао животно наређење, значи, животно наређење, за живот и рад јединице, шта, како, како обезбедити људство, како се утврдити, шта урадити са, допунити муницију, шта вам треба од муниције, значи то је оно што је свакодневни живот, шифре за одзив и лозинку, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је обавестио тај Јоца када је из састава те војне поште 2028 инжињеријско одељење поставило на четири локације у Ловасу минско поље?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Рекао сам да то нисам знао до пре петнаест година када сам чуо за процес Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сазнајете за?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Ја сам од Јоце тражио и то сам Вам малопре напоменуо да испред предњег краја првог вода, значи у рејону гробља и пратећег вода, уради противпешадијско минско поље, пошто сам Вам рекао да је са тог правца Илока претила опасност, једини правац извлачења зенги из Илока је био тај правац према Јелашким шумама, ја сам ту тражио да се ради минско поље, за друго минско поље никада нисам чуо до процеса Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто су Вас све испитали, неких допунских питања нема, изволите. Само још, рекли сте једног момента, ево то сам записала, «стидим се што сам био тамо», чега се Ви то стидите, шта то значи стидим се?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Стидим се што је моја држава се одрекла људи који су били и ратовали за ову државу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чега се Ви то стидите, ја сам Вас разумела да се стидите Вашег боравка тамо?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Стидим се зато што сам био примитиван и ишао да ратујем, тако, да би се после две године моја држава одрекла свих који су ишли да ратују, прво мене, јер је рекла да се ствара нова војска, професионална војска, морална војска, да сам ја неспособан, хоштаплер, лопов и да ти остају без посла. Ниједног тренутка нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Само да завршим, питали сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила конкретно нечега се стидите што сте видели у Ловасу.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не, не, стидим се што сам био тамо из тих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Миле хтео бих само да Вас питам једно конкретно питање, ако неко пуца код Вас, иза леђа или тако нешто па га Ви упозорите да их молите на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та хипотетичка питања, ако неко пуца, ако ово, ако оно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пуцао је госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То заборавите, питајте за конкретну ствар, а не ако ово, ао оно, питајте када је Аруна рањен, где је било, шта је било и такве ствари, немојте ми ако ово, ако оно,

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, када су пуцали у Вас, у леђа и Ви сте их упозоравали и молили да не пуцају у Вас, они наново пуцају у Вас, тако сте ми рекли да поново пуцају у Вас, шта Ви предузимате против њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против кога.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Прво не видиш ко пуца, неко пуца са крова, ко зна из које куће.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И још само, немам више питања, имам само једну примедбу, да Миле није добро обавештен, а Ви то знате, госпођо председавајућа, да тамо није била 45. партизанска дивизија него 46. партизанска дивизија је била тамо.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Могуће, могуће.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И друго, да је тамо тај Јоца Трта био командир прве тенковске чете првог оклопног батаљона, ништа више.

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни како се он презива ни заменик његов?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Госпођо двадесет година је прошло, ни тада нисам знао како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се није можда презивао Ивановић?

Сведок МИЛЕ ГАВРИЛОВИЋ. Не знам, верујте не знам, значи оно што не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо кратку паузу, па ћемо онда ова два сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 16,55 часова и биће настављен у 17,10 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ НАСТАВЉА** у 17,18 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Сведок САША СИМОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Симовићу. Ваши лични подаци од оца Андрије, по занимању сте радник, адреса Ваљево, Пети Пук бр.4, рођени у Ваљеву 63.годиште?
Сведок САША СИМОВИЋ: Јесте.

Са личним подацима као на записнику из истраге КИВ.7/2007 од 03.08.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у сродству неком или у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?
Сведок САША СИМОВИЋ: Нисам.

Са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок САША СИМОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових 14 лица које сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 91.године, ближи предмет оптужбе; напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу и страдање цивила приликом овог догађаја. Ви сте у вези тога давали исказ истражном судији 03.08.2007.године. Да ли остајете при овом исказу?

Сведок САША СИМОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је одбрана оптуженог Радована Влајковића предложила за сведока па ће прво кренути он да Вас испитује. Изволите господине Лукићу. Можете да седнете ако ту има столица и да спустите микрофон, биће Вам лакше.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Симовићу. Хоћете само кратко као увод да нам кажете када Ви долазите у Ловас колико је било осати и где сте били смештени по доласку у Ловас?

Сведок САША СИМОВИЋ: У Ловас смо дошли 18.10.91., у поподневним сатима и смештени смо били у основној школи.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Каква је Ваша функција била у Вашој противдиверзантској чети?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја сам био курир командира чете Влајковић Радована.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И увече долазите, смештате се у школу, шта се дешава то вече? Да ли је била нека свађа? Ви сте сведочили о томе у истрази па само овде да нам поновите. Шта се дешава то вече?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја нисам био присутан у просторији где је била свађа, ја сам био у ходнику тако да сам, нисам могао да чујем баш детаље свађе али била је свађа између Перића и Влајковића. Тек после кад се то завршило ја сам Влајковића питао шта је било проблем, каже «сутра идемо у чишћење терена, то јест, идемо у виноград». Ко иде? Ми. Ко нас води? Не зна се. Да ли је могао да објасни Перић? Па каже није и дошло је ту до побуне. И онда Влајковић је њему рекао иди зови Јосиповића командира вода и Стојковића и Плавшића да одржимо један кратак састанак са војском у ходнику. И онда ту се и војска

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

побунила, није се знало ни што идемо, ни ко ће нас водити. Тако је ноћ протекла до ујутру.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И шта се дешава ујутру?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ујутру смо дошли до Економије. Ја сам покушао да уђем у Економију, био сам можда једно два минута и видео сам да се људи муче и то нисам могао да поднесем, изашао сам напоље и после одатле смо кренули.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Ајмо сад само да Вас питам пре него што сте кренули ујутро из школе, да ли Вам је неко рекао да је нешто минирано око Ловаса? Да ли Вам је нешто конкретно речено?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Сад да Вас питам, рекли сте да сте Ви курир Влајковићев. Ујутро пред школом ко издаје, ко постројава војску да ли се сећате? Ко издаје наредбу за покрет? Ко тад, где се Ви налазите, где се Влајковић налази, да ли знате и ко командује то јутро пред школом?

Сведок САША СИМОВИЋ: То јутро пред школом је командовао Дарко Перић. Сад Влајковић је био ту, сад да ли сам ја био уз њега или мало даље од њега, то се не сећам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Пред задругом, где се налазите Ви, где се налази Влајковић? Ко командује ту пред задругом да ли можете да одредите?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па сви смо ми били испред задруге нас можда једно 25-30 војника из моје јединице, остали су били из паравојних јединица, неко је био, да ли су били из исте паравојне, углавном нису били сви исто униформисани. Створила се колона, ми смо кренули путем, колона је било можда једно 50-60 метара, ја сам стајао у колони можда су били више при дну, Влајковић је ту био испред мене у средини колоне, између нас су били ти људи Хрвати из Ловаса. А колону је водио ја сам га овако запамтио један висок, крупан човек, ћелав.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Говори ли он нешто, тај високи, крупни, ћелави?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја сам био удаљен од њега, од чела колоне једно можда тридесетак метара, ја сам само видео да је нешто махао рукама али ја нисам чуо баш шта је он командовао и шта је наређивао. Ми смо пратили ту колону.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, где се он налазио?

Сведок САША СИМОВИЋ: На челу колоне.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Е сад, пред скретање у детелину да ли видите ко командује скретање? Да ли Ви можете да видите?

Сведок САША СИМОВИЋ: Тај исти човек који је водио целу колону, тај високи, крупни, ћелави.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: У минском пољу у тој детелини кад силазе, ко силази? Јесте ли Ви ушли у детелину?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Па ја сам ушао са Влајковићем можда једно 5-6 метара, испред нас је можда толико исто 5-6 метара били су ови из паравојне јединице, а од паравојне следећих можда 20-так метара су били поређани Хрвати, цивили.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И у том пољу сад да ли се ту чује да ли неко наређује? Ко ту наређује?

Сведок САША СИМОВИЋ: Исти тај човек који је водио целу ту колону.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: У том кретању од школе преко задруге, те колоне која се креће, да ли сте Ви видели Влајковића да у било ком моменту било шта, било коме наређује?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, не, он је био ту на можда метар испред мене у колони тако да он нигде излазио није нити је шта причао, мислим да чак ни од војске наше нико није ни проговорио реч.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се неко креће поред те ваше колоне?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ови из паравојних, чак неко лево, десно, е сад лево у ствари, с друге стране нису могли пошто је био канал. Ми смо ишли баш тим делом пута, с леве стране су шетали ти у шареним униформама паравојни.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Је ли Влајковић се кретао са леве или са десне стране до канала или до улице?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, у средини мислим у средини колоне.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да, да, али да ли је био до канала или је био?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не сећам се.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Да ли Ви кажете после те свађе говори Вам Влајковић што Вам је рекао, јесте ли Ви сазнали од њега ко ће вама да командује? Јесте ли од неког другог сазнали ко вама командује?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисмо знали уопште док нисмо дошли ту испред Економије, док нисмо кренули ко ће нама командовати.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли дискутовали са другим војницима о томе ко нама командује.

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Него?

Сведок САША СИМОВИЋ: Само стали смо ту и слушали тог човека што је причао и ми смо кренули за њим, јер сви су били под утицајем тога што се дешавало у Економији.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли то јутро видели неки камион са војницима испред задруге?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Колико је тих Ви кажете паравојници, колико је тих који не припадају Вашој противдиверзантској чети, дакле у униформи наоружаних било осим Вас?

Сведок САША СИМОВИЋ: Око 25 можда до 30.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Колико је цивила било? Отприлике.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па можда толико исто и цивила.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: А вас?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па није више од 20.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И сад цивили да ли се крећу, како се крећете ви, где су цивили где сте ви?

Сведок САША СИМОВИЋ: Цивили у средини, ми са њихове леве и десне стране.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је то некад промењено? Да ли су цивили сад дошли са спољашње стране а ви у средину у току кретања или?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не, само знам да сам то видео кад је један цивил заостајао јер је био рањен још у Економији кад смо кренули, и њега су гурнули у канал и после га убили .Ја то нисам видео, чуо сам пуцњеве. Али су нон-стоп били цивили између нас.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Цивили?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да, цивили.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Како сте ви били постављени пре уласка цивила у детелину? Колико су они били испред вас отприлике цивили, колико су?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па рекао сам малопре, испред нас су били из паравојне можда 6-7 метара, а од нас до цивила преко 20 метара.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесу ли сви припадници противдиверзантске чете ТО Ваљево ушли у детелину?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нису. Постојао је један мали канал, који је неко остао у каналу, неко је остао на путу, ја то нисам видео али кад се десила пуцњава, ја сам само залегао у детелину и погледао сам лево-десно и наши су сви остали, неко је залегао, неко је клекнуо.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Како је дошло до активирања прве мине?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па неко је од цивила то сам ја видео рекао «мина» и војска је из паравојне јединице пришла њему том човеку који је рекао да је мина постављена и само се после тај бацио на мину и дошло је до детонације. Кад је то пукло, ја сам залегао и више не знам шта се дешавало. Чуо сам после пуцњеве.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Од те мине да ли сте видели колико је наоружаних људи рањено? Колико је униформисаних људи без обзира на униформу.

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Нисте видели?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Е сад, у том моменту Ви кажете долази до експлозије мине, да ли је након експлозије мине дошло до пуцњаве?

Сведок САША СИМОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли Ви пуцали?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли видели да неко на Вас пуца?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не. Чуо сам само пуцањ али нисам видео ко је пуцао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли уопште видели ко пуца?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала господине Симовићу. То је све што сам имао за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Влајковић има ли питања? Изволите.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добар дан. Оптужени Влајковић. Саша, прво питање ја имам овде један списак који сам ја теби наредио да направиш то вече па бих хтео да пред судом ево ја држим копију, да ми кажеш да ли је то списак оригиналан писан твојим рукокописом и какав је то списак? Јел може да дам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате шта, требали сте то да приложите и суду да ми имамо сви, да можемо да пратимо. Дајте да погледам. Нисте ни у одбрани својој помињали ништа у вези са тим.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Јесам помињао. То је изузетно важно. Можда сам ја правио неке друге спискове везане за акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисмо добили никакво објашњење шта ово представља овај списак. Објасните.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Списак војника који је ево направио, који су то вече били у школи. Значи, комплетно састав јединице, значи није списак људи који ће учествовати у акцији. Ја сам га споменуо па може се протумачити да је то списак овај е сад да ли он треба да потврди да је то његовом руком писано, пошто је он писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите сведоку.

Сведок САША СИМОВИЋ: Јесте, ово је мој рукопис. Ово сам ја писао састав војске ко је сачињавао ту нашу противдиверзантску чету. Први, други и трећи вод и командири и састав војске, мој рукопис.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Хвала. Реци ми Саша јел си ти овако, опусти се сад си испред командира, од тебе зависи моја судбина па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ту увертиру и такве ствари, идите на питања.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Па морам, ја сам се борио за њега то вече и за друге војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влајковићу, немамо времена за такве приче.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Па то је секунда ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија судбина од чега зависи. Директно на питање.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Да ли сам ја као официр за време акције или уопште у Ловасу носио обележја официра конкретно мислим на опасач?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Опасач. Па знаш официри како носе опасаче, не чин. Јел сам носио чинове на реверу или опасач?

Сведок САША СИМОВИЋ: Чинове нисте имали.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Нисмо имали. Добро, нисам те питао за чинове него опасач, значи онај официрски који иде са левог рамена, сећаш се?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не сећам се, мислим да ниси.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Да ли сам се то вече кад смо дошли кретао ван школе ја и ти или ја сам?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Како се ти сећаш доласка у школу у смислу шта смо ми то прво урадили кад смо дошли у школу?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па прво смо се сместили у школу по водовима а ти и ја смо били у посебној једној просторији смешетни и можда је још био неки командир вода с нама, ја не могу да се сетим, али били смо одвојени од њих.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Јел смо ја и ти сами били или?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па то не могу да се сетим стварно.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Ништа. После тога шта се деси? Би ли неки састанак? Како то? Шта се десило? Јел био састанак командира водова и мене и командира одреда Дарка?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па био је састанак између Ви, Дарко Перић и командири водова сте имали састанак у једној просторији а ја сам био у ходнику, ја нисам био у тој просторији.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Јел то просторија где смо ја и ти спавали?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ти си био у ходнику где?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па у ходнику испред те просторије.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Испред просторије јел? Е сад траје састанак отприлике колко временски?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не могу да се сетим, траје прилично можда пола сата.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Пола сата.

Сведок САША СИМОВИЋ: Баш не могу да се сетим али мислим да је трајао пола сата.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ти који си са мном проводио време и пре ратишта и за време ратишта познајеш моје ћуди и како сам се ја понашао, јел састанак трајао нормалним тоном или је био онако бучан?

Сведок САША СИМОВИЋ: У почетку нисам чуо никакве повишене гласове, а већ касније сам чуо. Сад нисам ја могао тачно да разумем шта сам чуо али свађе је било велике.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: А чуо се мој глас?

Сведок САША СИМОВИЋ: Твој глас сам чуо и Дарка Перића.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Е сад, завршен састанак а ја и ти остајемо сами јел тако у учионици? И нормално морали смо нешто коментарисати после тог састанка. Шта сам ја то теби рекао?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, ја сам Вас питао овај какав је то проблем, што је дошло до свађе. Ти си рекао «сутра идемо у обилазак винограда». Ко нас води? Каже ја не. Ко ће нас водити? Кажеш не знам. Ја се ту побунио јер није ми било јасно где идемо и шта идемо. И на томе је остало. После кад сте Ви изашли ја исто после тога наишао код војника шта је то било, ја нисам знао никоме да одговорим због чега је дошло до свађе.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Е сад, тамо војска по учионицама, значи, састанак је завршен. Да ли се ту неко враћа, буну од командира нешто шта си ти регистровао после тог састанка. Дал се неко буну од војске тамо да ли је тражио неке?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па војска је тражила само обавештење, додатно обавештење и информације од својих командира водова, а ја стварно не знам шта сте ви причали а знам шта је било између мене и Вас разговор а између војске.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро, океј. Сад долазимо тамо у Економију. Ти си рекао да си ушао био пар минута, изашао а где сам ја био?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ви нисте улазили у Економију, Ви сте били испред врата, једних великих врата дебелих, ја сам ушао можда на пар минута, кад сам видео шта се дешава, изашао сам.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: А реци ми јел било још ту пар војника или само ја?

Сведок САША СИМОВИЋ: Већина војске је била ван те Економије, ван те зграде, ван тог дворишта.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Рекао си у изјави да си тамо кад си био у Економији запазио неког ћелавог како малтретира заробљенике, мислим те у Економији, па ме интересује да ми опишеш и да кажеш које је то лице, јел се то лице, шта после то лице како га ти.

Сведок САША СИМОВИЋ: То лице ја мислим да је био на челу колоне које нас је водило у детелину.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: И малопре си рекао како је он то ајде да кажемо издавао команде.

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја га нисам чуо, он је био мало удаљен од мене, само видео сам да он маше рукама, млатара а сада баш шта је рекао, то нисам могао да чујем.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Мислим, опиши ми како изгледа тај човек?

Сведок САША СИМОВИЋ: Човек висок можда као ја овако, крупнији од мене, ћелав је у то време био.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Да, да. Висок 100?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па ја сам 192 висок, значи као ја, нисам му нешто прилазио али баш је био крупан, огроман.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: За време кретања колоне јел сам се ја налазио у колони са војницима или где сам се налазио?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па Ви сте били у средини те колоне, значи можда има метар испред мене.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро.

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисте излазили из колоне.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Хвала. Интересује ме тамо кад смо скренули у ту ливаду, то лице, друго лице или је то исто лице које се налазило на путу тамо, кога си ти регистровао да издаје наређења шта ће ти да кажемо цивили да раде?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да, да, он је издавао наређења и у ливади и кад нас је водио од задруге до детелине, исти човек.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Исти. Добро Саша, пошто сам ја издао неколико хиљада наређења разних, такозване стројарске радње, постројавање јединице и да ли си ти тог 18-ог уопште регистровао, видео био си ту поред мене кажеш да ја издајем било каква наређења? Пошто толико пута си чуо, а тад шта си ти видео?

Сведок САША СИМОВИЋ: Те ноћи и следећег дана ја нисам од Вас примио никакво наређење само да позовем командире водова на тај састанак са Перићем у згради школе.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Сад ајде твој закључак. Јел могуће да ја који сам ето тако се понашао да уопште могу дал си ти могао у твојој глави да замислиш да ја могу да се понашам тако да кажем ненормално или одједном да, каква сам ја то личност био? Јел нормалан тад? Пио алкохол, јел си могао ти са мношвом да комуницираш?

Сведок САША СИМОВИЋ: Како да не. Однос између Вас и мене био је коректан увек и не само између Вас и мене, него и између Вас и војника, алкохола није било, свађе није било. Значи, те неке дисциплине није било.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Какво је стање било у јединици по теби?

Сведок САША СИМОВИЋ: Било је одлично.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Хвала. Прво да ти се захвалим, ти си у врло тешкој здравственој ситуацији и вероватно имаш разлога зашто си дошао да сведочиш. А други нек суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлог је зато што сте га Ви предложили. Суд га не би звао са овим дијагнозама. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите само кратко неколико питања. У почетку свог исказа Ви рекосте да сте дошли у Ловас 18.10. Да ли се можете поново опсетити да ли је то било баш 18-ог или можда неки други датум?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па можда је то био 17-ти стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентишите се на овај догађај да не бисмо лицитирали датумима. Кад, колико пре догађаја сте дошли у Ловас? Овог догађаја на минском пољу.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па дан раније, дан раније смо дошли пре тог догађаја. Кад се десио догађај баш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На том окупљању ујутру кад је Перић био испред вас постројених војника, Ви сте то делимично рекли у истрази да ли је помињано да ће том приликом претрес тај терена или пут где идете са вама ићи неко од локалног становништва?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули испред Економије, односно пре тога у школи па у путу до Економије и после кад сте кренули од Економије низ тај пут да ли Вам је Влајковић оптужени и у једном тренутку рекао да он неће командовати?

Сведок САША СИМОВИЋ: Рекао ми је претходну ноћ и то јутро а у путу није, значи оно што ми је рекао значи после састанка кад смо разговарали он и ја у соби сами кад смо били рекао је «ја Саша не командујем» и ту се онда војска и побунила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал Вам је рекао ко ће онда командовати?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли сте били ту уопште и да ли се можете сетити након те експлозије и те пучњаве кажете да се пучало, да ли је након тога кад се то релативно смирило, било неке наредбе од било кога да се настави са разминирањем тог дела.

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, не. Војска се да не кажем разбежала значи, пола војске се вратило у село путем, ја сам се вратио са њима заједно, ко је осто стварно не знам, али нико ништа наређивао није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влајковићу то што сте предочавали ту, морате дати суду, не може то тако да остане код Вас. Реците ми господине Симовићу, окрените се према већу, ко је вас постројио испред задруге поред тих цивила са леве и десне стране?

Сведок САША СИМОВИЋ: Људи из паравојних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи? Један или више њих или како?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па главни је био тај ћелави, високи. Његове команде смо слушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је он вама конкретно сем тог постројавања шта вам је командовао?

Сведок САША СИМОВИЋ: Није, само је командовао, командовао је цивилима да стану у средини а ми поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њих.

Сведок САША СИМОВИЋ: Поред њих. Са леве и десне стране и полако да кренемо напред.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли постројени по водовима, како сте постројени?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, не, не по водовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било када значи то вече, ујутру, било када помињано да ће неки цивили ићи у акцију са вама?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кад сте дошли у задругу.

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисмо ни знали зашто ту овај, да ћемо ићи са цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми зашто сте Ви ушли унутра у ту задругу? Ко је Вама то рекао да уђете?

Сведок САША СИМОВИЋ: Није ми нико наредио, ја сам ушао онако, врата су била велика отворена, ја сам ушао кад сам видео шта се дешава ја сам се вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега? Не улазите само Ви, улази више вас тако сте рекли.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па да, више нас је ушло а ја сам се вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не знам зашто сам ушао. Нико ми није наредио да уђем унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то добили сте наредбу, причано је пре тога да идете у претрес, Ви сте помињали винограде и сад одједном упућујете се према некој тамо економији и још улазите унутра.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па то су велика врата дрвена, капија једна и поред ње мала врата и кад се стане ту испред те капије, војска моја из противдиверзантске чете стала је ту, ја сам се нашао ту поред врата, ушао сам унутра и кад сам видео шта се дешава, ја сам се само вратио, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јел цела чета ишла у задатак тај?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио који ће војници да иду у задатак?

Сведок САША СИМОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми помињали сте овде код истражног судије на страни 2 Ваш разговор са Влајковићем па кажете «да, онда Влајковић је рекао да је добио наређење од Перића да се иде у обилазак терена, винограда и онда смо ми ту, мени је рекао позови сву војску и војска је изашла у ходник, већина војске и онда је ту објаснио и војска није хтела да иде и питали су како се иде, Перић је рекао да он неће ићи са нама». Нигде код истражног судије поменули нисте да је Вама Влајковић рекао да он неће командовати. То данас први пут говорите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Нико ме није ни питао. Ја бих то сигурно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушавани су и други људи из Ваше чете, нико није рекао да је Влајковић рекао да он неће командовати.

Сведок САША СИМОВИЋ: Али ја сам то рекао сад малопре кад смо сами остали у соби. Кад смо разговарали и кад сам га питао где се иде, каже иде се сутра у виноград, ја командовати нећу и то је то. А мене нико није ни питао да ли је он командовао или није командовао, сада први пут ме питате Ви овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас ја то питала.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па добро, ко ме питао? Али испред зграде је била цела чета, али није цела чета била испред Економије. Разумете? Сви водови су изашли испред зграде испред школе где смо спавали. И кад је ту дошао Перић и одржао тај састанак, али нисмо сви били тада ту, можда 25-30, чета је много већа била. Е сад ко је то одредио да иде толико људи, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми даље, овамо на страни 7 помињете да је командовао неки помињете да се зове «Јоца».

Сведок САША СИМОВИЋ: Па нисам знао тачно тог тренутка како се он зове, али после кад се то завршило, кажу звао се Јоца. То сам ја изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте то питали и ко Вам је то рекао?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па војска, војска између нас смо причали после кад се то десило, кад смо се вратили после те акције мислим кад се ово десило, ко је тај што нас је водио кажу «Јоца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту кажете постројавали су вас ти из паравојске испред задруге.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па главни међу њима је био тај што ја мислим да се зове Јоца. Тај високи, ћелави, крупан који је нон-стоп водио нашу јединицу, бригаду водио нас до детелине и тамо је и командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама Дарко Перић рекао да ће вама неко други командовати?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао да је Влајковић одбио наређење?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, али чуо сам свађу то вече, али шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли Вам командир чете Влајковић рекао да је он одбио наређење?

Сведок САША СИМОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао Вам је.

Сведок САША СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је то рекао и где Вам је рекао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Кад смо били сами у соби после тог састанка командира водова и Дарка Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све то тај разговор вас двојица сте сами у соби.

Сведок САША СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли обавестио друге војнике да је одбио наређење и да ће неко други командовати?

Сведок САША СИМОВИЋ: То стварно не знам, ја ником ништа пренео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад сте видели те људе повређене због чега Ви идете даље у ту акцију? Кажете били сте у задругу ушли, повређени људи, сад вас неко постројава ту.

Сведок САША СИМОВИЋ: Да Вам нешто кажем то је такав шок био за мене, не за мене него за све нас, стварно више нисмо знали ни шта радимо, ни ко нам командује. И нарочито после свега тога што се десило тамо у детелини, то је такав шок био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали неког ту где ћемо сад са овим повређеним људима?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да Вам нешто кажем, толики је страх био и међу нашом јединицом шта ће се десити с нама и да одбијеш наређење и било шта јер рат је то био, стварно не знам. Да се супротставиш коме, шта ће бити с тобом после кад видиш својим очима шта су урадили другим људима, убили човека успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је наредио да уђете у детелину?

Сведок САША СИМОВИЋ: Тај високи из паравојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам наредио? Је ли наредио и Влајковићу?

Сведок САША СИМОВИЋ: Свима. Ја сам био поред Влајковића, целој нашој чети и цивилима његови су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас ушло из чете у ту детелину?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па с моје леве и десне стране можда 4-5, значи 10 можда нас, ја, Влајковић и још десетак из моје чете, неко је остао у каналу а неко је осто на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А десетак је ушло у детелину?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да, из моје чете. А испред нас су били из паравојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то распоредио да ови остану тамо поред канала ван тога?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нико није распоређивао. Нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас десетак, вама је наређено а овима шта како ће они да се понашају ако им нико није наредио? Шта да раде?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не знам шта да Вам кажем на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је наређено а овим другима из чете ништа није наређено? Како они да се понашају? Значи нико њима није

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

наредио а вама наређено како је то одабрано тих десетак који ће да уђу?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па нико није одабирао, нико није говорио десет стани, позади нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кажете вама који сте ушли у детелину наредио тај из паравојске да уђете у детелину па ми објасните на који начин је до тог наређења дошло?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не могу да се сетим, али знам само кажем Вам да је са моје леве и десне стране било по једно 4-5 људи из моје јединице, испред нас су били из паравојне, а испред паравојне су били цивили е сад да ли је неко нама наредио или није, али вероватно кад су се они тако поређали цивили и ови из паравојне, да смо и ми тако стали иза њих у истом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада не знате да ли је, а сад кажете не знате да ли вам је наређено.

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, ја сам рекао наређивао нам је тај човек а сад дал нам је наредио да уђемо у детелину ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је наређивао конкретно? Да чујем.

Сведок САША СИМОВИЋ: Кад смо ишли путем да скренемо десно. Прво је наредио цивилима да се ухвате за руке и да крену према напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок САША СИМОВИЋ: Они су их пратили паравојна је пратила њих на једно можда двадесетак метара а ми њих позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми још нека наредба сем тога?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, после тога се десило то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то скретање у десно је наредба од тог из паравојске?

Сведок САША СИМОВИЋ: Само та, и после се тај човек цивил бацио на мину и после се десило то што се десило, што сам изјавио мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли имао неко од вас шлемове на глави?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Дарко Перић био дошао на ту детелину, односно?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да јесте, зато Вас и питам. «Перић се појавио ту близу минског поља», страна девет Вашег исказа. Јесте ли питали после Перића или Ви или Влајковић или?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, ја Перића после нисам нигде ни виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде га нисте видели?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Не. Ни кад смо кренули за Ваљево нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се десило да се враћате овамо, чије наредбе после, шта се дешава ту?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ми смо се вратили сви како који, вратио се без икакве команде, вратили се до школе и ту смо се скупили, .кад се све то завршило, после сат, два можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После оног убиства што се десило успут, јесте ли питали Ви Влајковића шта је сад ово, где ћемо даље, убијају се људи?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па сви смо били у шоку, то је шок био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви све шокирани а идете и даље.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па то видети својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па то видети својим очима, ја сам био у шоку и рекао сам, бојао сам се да изађем, иступим из чете јер можда је, не само ја, него сви, шта ће бити са мном после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао шта од опреме да понесете то јутро, или увече?

Сведок САША СИМОВИЋ: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињало се претрес терена, свађа, виногради тамо, је ли Вам реко неко нешто?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте понели од опреме?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисмо ништа понели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок САША СИМОВИЋ: Само наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам прегледане пушке после кад сте се вратили?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико вам није прегледао?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, пуномоћници? Немају питања, изволите.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Господине Симовићу, ја ћу Вам предочити неке делове исказа, Вашег исказа датог код истражног судије јер сте данас рекли нешто што тада нисте. На питање истражног судије: да ли је Влајковић имао састанак са командирима водова, а посебно састанак са Перићем? Ви сте рекли: ја мислим да јесте, само ја нисам присуствовао, на страни два записника. Па онда Вас даље пита истражни судија: Јесте ли добили неку информацију шта се дешавало на том састанку? Ви кажете: Не. Данас сте на питање оптуженог

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Влајковића објашњавали шта се дешавало на том састанку и кажете да просторија где сте спавали да је ту био састанак, па да је трајао пола сата, па да у почетку нисте чули гласове, па да сте после чули, па да после састанка остајете Влајковић и Ви сами, па да сте се Ви побунили, па да је војска тражила информације од командира водова шта се дешава. Ништа од тога нисте рекли у исрази и ако сте имали децидно питање. Због чега?

Сведок САША СИМОВИЋ: Мене то нико није питао.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Имали сте питање шта се дешавало на том састанку, да ли знате, Ви сте рекли не.

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја сам рекао да не знам шта се дешавало на састанку, ја нисам присуствовао састанку, ја сам био у ходнику.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Одакле Вам ова сазнања која сте данас имали, односно ово што сте данас рекли на Влајковићево питање?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па нико мене није питао да ли сте касније сазнали шта се дешавало на састанку.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ово сте касније сазнали шта се дешавало?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да, не касније, него ме нико тада на истрази питао пре четири године шта се дешавало, ја сад кажем да се дешавало то јер смо после остали сами ја и Влајковић.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Истражни судија Вас је питао да ли сте добили неку информацију шта се дешавало на састанку, Ви сте рекли не, можете ли да објасните или не због чега то тада нисте рекли а данас говорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не могу да Вам кажем, не знам, да ли ја у то време нисам разумео питање, али.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро. Данас сте спомињали да су неки ушли на Економију, неки нису, то сте рекли и код истражног судије, тада нисте споменули да Влајковић није ушао, данас сте рекли дао није, децидно сте се изјаснили.

Сведок САША СИМОВИЋ: Шта сам рекао.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Када сте дошли до Економије да су неки од вас тамо ушли у просторије, неки нису. Нисте спомињали да ли је Влајковић ушао унутра или није, данас сте рекли да није.

Сведок САША СИМОВИЋ: Није ме нико ни питао да ли је улазио Влајковић.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: И то Вас нису питали, добро. Такође сте рекли да је неко из паравојске био на челу колоне, нисте га детаљно описивали како је изгледао, данас сте рекли да је висок и да је крупан и да је ћелав?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па није ме питао, да ме је питао ја бих реко.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: И то Вас нису питали?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро. Такође сте рекли да Вас нико није питао да ли је Влајковић одбио наређење. Је ли тако?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да је Влајковић одбио наређење да Вас нико није питао. На страни седам записника код истражног судије на питање Влајковићевог браниоца колеге Лукића, Ви сте одговорили шта се дешавало, да не читам читав пасус, али на његово децидно питање да ли је било одбијање наређење од стране Влајковића, Ви нисте дали никакав одговор. Можете ли то да објасните? Не можете.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што то нисте рекли истражном судији, него данас причате то? Тако нешто, одбијање наређења није нешто као ситница нисте се сетили, па сте се данас сетили на претресу а у истрази нисте. Да ли можете то да објасните?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не могу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, немам више.

Сведок САША СИМОВИЋ: Права истина је ово што сам сад реко, није ни оно било лаж.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Ја ћу само пар питања кратких. Реците ми то јутро испред школе у кретању према тој Економији, од Економије до детелине, да ли сте чули Радисава Јосиповића да било коме издаје неку команду, мислим на војску, мислим на ове цивиле?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисам чуо.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Да ли сте тог дана пренели неко наређење од Влајковића као командира чете Јосиповићу као командиру вода?

Сведок САША СИМОВИЋ: Само то вече, тог дана не, али претходно вече кад се састанак тај, да.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Објаснили сте шта се дешавало када се догодила експлозија прве мине, рекли сте да у том тренутку нисте видели да ли је неко од наоружаних лица повређен од те или неке друге експлозије. Да ли сте накнадно сазнали да је било повређених, било војника било других наоружаних?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па нисам то вече ни сазнао да је неко од наших, од паравојних и од противдиверзантске чете, али сам чуо да је од цивила доста њих рањено.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: А да ли сте накнадно чули да је неко од војника рањен?

Сведок САША СИМОВИЋ: Јесам, јесам.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Накнадно касније?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да, па једно можда два, три војника.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Два, три војника?

Сведок САША СИМОВИЋ: Од гелера само овако.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Добро, е сад да објаснимо чисто ову ситуацију, што се тиче ових сазнања шта се дешавало на састанку. Да ли сте, значи ја ћу ова питања која су Вам већ постављена покушаћу на другачији начин да формулишем, а јесте ли званично информисани о томе шта се дешавало на том састанку између Дарка Перића и Влајковића, да ли је било неко званично информисање, или сте то сазнавали?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, није било званично, само кад се све то завршило, ноћ, ту ноћ, дубоко у ноћ, касно, ја и Влајковић смо причали о томе и он је рекао мени ујутру се иде у детелину, ја командовати нећу, и то је то.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Определили сте овде да је током овог поступка кретања од школе, задружног дома па до места где се десила ова незгода ишла паравојна формација, људи из паравојске. Да ли можете да нам кажете колико је њих било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је мимо Ваљевске јединице било је 20.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: 20, 25, то је оно што је рекао у истрази па само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и овде данас на претресу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда ми је промакло, извињавам се. Да ли можете да опишете како су били обучени ти војници?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ми смо били у шареним униформама, неко од њих је био као наше униформе, и неко је био сивкасто онако пепељаста, неко је био браон, црно, сива, значи они нису били сви униформисани исто.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нису били сви униформисани исто, а како је тај што кажете високи, крупан, што је предводио ту акцију, био обучен, да ли се сећате?

Сведок САША СИМОВИЋ: То се не сећам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Његове униформе се не сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повуците само тај микрофон да вам буде ближе уста, е тако, и окрените се овамо. Имате на монитору ако баш хоћете.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Гледаћете ме на телевизору, то ће још лепше да буде, слободно се окрените према већу.

Сведок САША СИМОВИЋ: Мало ми је незгодно да овако са леђа причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, гледајте према нама због транскрипта, можете да се окрећете како хоћете, неће се чути после.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли у моменту када се налази војска испред школе, поред вас из ваше чете има и војника који не припадају вашој чети?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нема.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико је вас испред школе ваше то јутро?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па скоро цела чета.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Отприлике број?

Сведок САША СИМОВИЋ: Преко 60.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где сте били у школи смештени?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па сад не могу да се сетим да ли смо били на првом или другом спрату, али сви смо били у једном истом нивоу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је још неког осим вас било у школи смештено?

Сведок САША СИМОВИЋ: Није, не. Ја се не сећам, не знам, мислим да није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислите да није или се не сећате?

Сведок САША СИМОВИЋ: Није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте виђали у близини школе, око школе, то вече када су били ти разговори у школи, неке људе из ваљева који су долазили у школу, а ви?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, ја из школе нисам излазио. Не, ја из школе како смо дошли ту ја нигде нисам излазио и тако да никог нисам ни видео.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли вам је познато да су неки људи из ваше чете одбили исто вече да иду на те задатке?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Окренули се, отишли.

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. И само бих Вас још једно питала, када сте у ком разговору са вашим војницима у ком временском периоду после колико од тог догађаја причали, како каже причала војска неки Јоца?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па можда два сата после тог догађаја?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Два сата после тог догађаја.

Сведок САША СИМОВИЋ: Јер нама је требало после тог догађаја сигурно више од сат времена да се вратимо до зграде и да се комплетира ту цео вод у згради и онда у оном шоку сви смо стали и причали шта се ту дешавало и у тој причи ја сам сазнао да се тај човек зове Јоца.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А да ли можете да ми кажете од кога сте сазнали то?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не, то не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И само ми кажите касније сте на питање колега сте рекли да знате, да сте касније сазнали имена да су неки ваши борци страдали, да ли се сећате тога?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, имао бих једно питање за сведока, у моменту експлозије како ви кажете ове мине, колико сте ви били удаљено од тог места?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па преко 30 метара.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми да ли сте Ви икада чули експлозију пре те мине?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи не можете поређивати са другим експлозивним средствима је ли тако?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па не могу чим нисам чуо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми да ли сте у том моменту осим што сте чул, осетили неки ваздушни удар?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, то је 30 метара, не?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте стајали или лежали пре експлозије?

Сведок САША СИМОВИЋ: Стајао сам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте пали доле?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисам пао, него сам клеко.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И око вас је било кажете десетак ваших?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да, са леве и десне стране, овако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И нико од тих који су стајали поред вас лево и десно, исто није рањен од те експлозије?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја нисам приметио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Питао би сведока како се зове ваша јединица?

Сведок САША СИМОВИЋ: Противдиверзантска чета.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми шта противдиверзантска, војник противдиверзантске чете дужи од опреме све.

Сведок САША СИМОВИЋ: Нисам чуо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Шта војник противдиверзантске чете дужи од опреме све?

Сведок САША СИМОВИЋ: Шта дуже осим наоружања или?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Шта му припада, све комплет?

Сведок САША СИМОВИЋ: Што би ја то морао да знам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па војник си, ниси канаринац.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја знам шта ја дужим, ја сам дужио пулуатоматску пушку.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Све шта један војник дужи?

Сведок САША СИМОВИЋ: Шлем.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Даље.

Сведок САША СИМОВИЋ: Шаторско крило, борбени ранац и нормално прибор за јело.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: РАП?

Сведок САША СИМОВИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Колики вам је борбени комплет?

Сведок САША СИМОВИЋ: Борбени комплет.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да.

Сведок САША СИМОВИЋ: Не могу да се сетим, па можда два оквира, оквир у пушци и.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Пет оквира.

Сведок САША СИМОВИЋ: Како сте рекли.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: 150 метака то вам је борбени комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сад.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми само какву сте униформу имали?

Сведок САША СИМОВИЋ: Имали смо шарене униформе.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Какве сте шлемове задужили?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја се не сећам да сам имао уопште.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па сад сте рекли да сте га.

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је, рекао је да су имали задужене.

Сведок САША СИМОВИЋ: Али ја га тада нисам имао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Како да не, што дуже припадници противдиверзантске чете?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не могу да се сетим какав је у том тренутку био.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Јесу у складу са униформама?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми када смо, када је колона била у покрету према тој детелини, да ли је се негде зауставила на наком контролном пункту?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Сигурно?

Сведок САША СИМОВИЋ: Сигурно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, кажите ми рекли сте да сте видели у колони војнике паравојску у неким пепељасто шареним униформама?

Сведок САША СИМОВИЋ: Нису сви били једнообразно обучени, нису сви били исти.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, између осталог рекли сте и ове, колико сте видели војника у таквим униформама?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Сведок САША СИМОВИЋ: Колико, па не знам, али од њих 25 можда је било једно четири врсте униформи сада да ли је било седам ових, седам оних, али сви су били, нису били сви у истим униформама.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Како су били наоружани припадници паравојске, ови који су били у детелини?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па ја мислим, мислим, да су имали полуаутоматско наоружање.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, хвала. Рекли сте, на колико сте били, колико сте метара ушли у детелину?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па ја сам ушао можда једно десетак метара, а цивили значи следећих 30 до 40 метара.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А између вас и цивила су били ови из паравојске?

Сведок САША СИМОВИЋ: Значи између нас паравојска је била.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, а колико је остало на путу припадника противдиверзантске чете?

Сведок САША СИМОВИЋ: Противдиверзантске чете, па ако је њих било 25 значи било је можда десетак испред нас, па тако можда петнаестак на путу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми колико вам је дуго требало да изађете после експлозије на пут?

Сведок САША СИМОВИЋ: Мени дуго. Мени дуго јер сам био у шоку.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па и ја сам био у шоку.

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја ти кажем шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, не морате.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, где сте отишли?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја сам отишао истим путем куда смо дошли и дошао до школе и ту сам се задржао, сачекао сам ове остале.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Господине да Вас потсетим можда сте мало поранили кући, да нису случајно прикључили се овима који су отишли на пут? Који су остали на путу?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не. Ја не, ја сигурно не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А где су били, где су се налазили војници који су остали на путу када сте изашли Ви на пут?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја не знам где су они остали, ја сад да вам кажем, ја када се то десило ја причам о себи, када се то десило ја сам се окренуо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Немам више питања, имам само примедбу на сведочење овога сведока и уопште сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која је примедба.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па под бројем један прво овај сведок није госпођо председавајућа ушао ниједан милиметар у детелину, остао је на путу и у канал са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га се сећате?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не, него уопште припадници противдиверзантске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није ушао?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не. Ниједан једини милиметар. Десет војника они су њих идентификовали као пацови, они су једино ушли са десне стране једно пет метара и остали ту су заузели положај. Ми смо између њих и места на које су ишли у правцу Јелашке шуме били живи штит тим мештанима од ове једнице. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте чули примедбе, шта кажете?

Сведок САША СИМОВИЋ: Примедба није на месту, ја знам где сам био и то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од, је ли Ви знате за ред, видите да смо стигли до дванаестог оптуженог, а Ви, изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте рекли, али тако излази да сте се превезли до Ловаса са возилима вашим из чете, ја Вас питам да ли се сећате можда како сте пролазили кроз тзв. пунктове или кроз неке патроле које су биле на путу и тако даље, да ли сте то лагано пролазили?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не сећам се, не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећате се. Добро. Да ли се сећате да ми кажете да ли је можда ваш командант Перић кога сте претпостављао често као курир виђали.

Сведок САША СИМОВИЋ: Али ја се извињавам, ја нисам био курир Перића.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, али сте као курир командира чете Влајковића често сте га виђали, било где, било када, у школи или на путу до задруге, било дању или ноћу или било коме рекао тамо где ви идете на претрес терена, како ви рекосте макар, може да има или има неке mine или минско поље тамо?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Били сте курир у Ловасу, били сте тамо у Чаковцу и тако даље, да ли сте Ви смели условно речено када сте имали неко слободно време, могли да идете било где у Ловасу да попијете кафу или да прошетате или то, а да се нисте јавили, да нисте питали командира чете?

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја вам кажем ја нисам из зграде изашао када смо дошли предвече ту у зграду до ујутру нико није, ја нисам излазио а за друге стварно не знам, а мислим да нико није ни излазио из зграде.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли се сећате можда да ли вас је поручник Влајковић изабрао за курира по некој родбинској вези или тако даље, или вас је пак изабрао зато што сте били добар војник и послушан и тачан и тако даље, или пак зато што сте добро знали да се бијете, односно да се тучете?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има, не знам чему та Ваша питања.

Сведок САША СИМОВИЋ: Ја Влајковића нисам ни познавао до прве те вежбе, на тој вежби он је изабрао мене наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговорите наравно.

Сведок САША СИМОВИЋ: По мојим трансвискама из војске, како то иде.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, не морате да одговорите. Да ли сте можда игде чули тамо док сте тамо били за надимак «Аждаја» или си можда чак негде и видео тог «Аждају»?

Сведок САША СИМОВИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања допунских. А имате допунско? Изволите.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ова питања често постављамо овде у суду па сам ја заборавио мало пре ја се извињавам, значи после тог догађаја, да ли се сећаш кад смо се видели мислим после тај први дан, други дан кад смо се сретали у Ваљеву, шта то ми причасмо ко то направи, какве су информације кружиле јер ипак када прођу информације па од увета до увета обично изађе нека истина на површину, ко то направи, ко то шта уради тамо? Да ли се сећаш ти.

Сведок САША СИМОВИЋ: Па ја се сећам те вечери, тога дана када се то све десило да смо сви били у шоку и ти и ми, ја и ти смо разговарали зашто нам је све ово требало, па ту нисмо имали одговор, можда, ја га нисам имао, не сећам се имао сам утисак да си ти више био уплашен шта ће можда бити и са тобом као командиром чете када би одбио наређење то које је водио то, мислим.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Интересује ме шта се причало овако ко то командова тамо, како се то направи, то је ипак тежак догађај, овако у граду, које је то лице, стално се?

Сведок САША СИМОВИЋ: Па није се спомињало ниједно лице да то кажем сад то је урадио овај, то је урадио овај, није се знало сада ко наређује али.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу да ли вам је овај трећи сведок кратак или да га померимо за 31.?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Нећемо га завршити вечерас сигурно.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо је ли? Онда ипак морамо да померимо. Завршили сте сведочење господине Симовићу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се прекида у 18,27 часова и биће настављен дана:

31.10.2011. године у 09,30 часова, судница бр. 4.

Сведок Драган Грујић обавештен да се тога дана помера његово сведочење.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. октобра 2011. године

БРЗ 03380